

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE • APRIL 2013

Liahona

**Jesus Kristus: Forløser
og forbillede, s. 18, 26**

Venner, er dem, der ..., s. 52

**Er du omvendt? 10 måder
at vide det på, s. 56**

Tal med jeres børn om templet, s. 62, 64

»Kristi lys er den guddommelige kraft eller indflydelse, der udspringer fra Gud ved Jesus Kristus. Det giver alle ting lys og liv.«

Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum, »Fred med samvittigheden og fred i sindet«, *Liahona*, nov. 2004, s. 15.

BUDSKABER

4 Budskab fra Det Første Præsidentskab: Han er opstået
Præsident Henry B. Eyring

7 Besøgsbudskabet: Tempelpagter

ARTIKLER

12 Død og liv: Pionerperspektiver på opstandelsen
Pionerer og tidlige profeter vidner om, at der findes håb i opstandelsen.

18 Jesu Kristi mission og tjenestegerning
Ældste Russell M. Nelson
Vi kan efterligne fem aspekter af Frelserens liv, når vi søger at følge ham og forstå hans forsoning.

26 Påskeugen
I den sidste uge i Frelserens liv, udførte han det allerstørste mirakel.

30 Hjælp børn med at forberede sig til dåb
Jessica Larsen og Marissa Widdison
Hvordan kan forældre gøre deres børns dåb mere betydningsfuld?

34 Draget mod templet
Ældste Jairo Mazzagardi
Lær, hvordan templet kan lede til konvertering.

FASTE ARTIKLER

8 Noter fra aprilkonferencen: Studér konferencetalerne sammen
Greg Batty

9 Undervis i *Til styrke for de unge*: Vigtigheden af at have gode venner

10 Det tror vi: Helligånden trøster, inspirerer og vidner

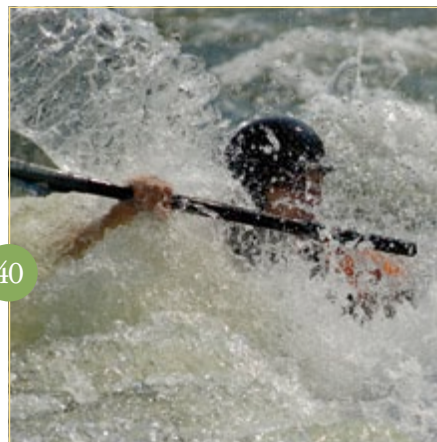
36 Sidste dages hellige røster

74 Kirkenyt

80 Til vi ses igen: Drik fra kilden
Aaron L. West

PÅ OMSLAGET

Forsiden: Fotoillustration: Tim Taggart © IRI.
Bagsiden: Fotoillustration: Matthew Reier.
Indersiden af forsiden: Foto af Kristine Šumska.

40

40 Vælg den bedre del

Matthew D. Flitton

For at være fuldt ud forpligtet over for Jesu Kristi evangelium, måtte Zoltán give afkald på nogle gode ting.

52

42 Spørgsmål og svar

Hvordan forklarer jeg mine venner, hvorfor det er en dårlig idé at bryde kyskhedsloven?

44 Sådan tjener man i præstedømmekaldelser

Præsident Thomas S. Monson

Kend nøglen til at række ud, undervise og berøre dem, I tjener.

45 Kun for unge

46 Derfor har vi brug for Mormons Bog

Fire grunde til at Mormons Bog er livsvigtig.

48 Vækst i frugtbar muld: Trofaste unge i Uganda

Cindy Smith

Disse unge mænd og unge kvinder bliver styrket af det offer, som de yder for evangeliet.

52 Til styrke for de unge: Hvad er en sand ven?

Elaine S. Dalton

54 Sådan ved jeg det: Min invitation til frelse

Emerson José da Silva

Da jeg endelig tog imod min vens invitation, vidste jeg, at jeg havde fundet noget, der var vigtigt.

56 Ti måder at vide på, om du er omvendt

Tyler Orton

Det, jeg lærte om omvendelse, hjælp mig til at følge min udvikling i evangeliet.

59 Plakat: Hårdt arbejde er umagen værd

61

60 Bedstemor Denys lille missionær

Emília Maria Guimarães Correa

Vitørs kærlighed til evangeliet blev indledningen på hans bedstemors konvertering.

61 Særlige vidner: Hvorfor har Kirken et så langt navn?

Ældste M. Russell Ballard

62 Fejring af templer!

Darcie Jensen

Over hele verden fejrer børn at have et tempel tæt på.

64 Spørgsmål og svar om templet

Svar på spørgsmål som: Hvorfor har vi templer? Hvad sker der i dem?

65 Musik: Vores familie

Ruth Muir Gardner og

Vanja Y. Watkins

66 Få Primary hjem: Jesus Kristus har genoprettet sin kirke i de sidste dage

68 På rejsen: Stedet, hvor Kirken blev organiseret

Jan Pinborough

70 Til mindre børn

81 Portræt af en profet: Wilford Woodruff

Se, om du kan finde den Liahona, der er gemt i dette nummer. Vink: Brug dit superheltesyn.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Vejledere: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster,
Christoffel Golden jun., Anthony D. Perkins

Adm. direktør: David T. Warner

Leder af familie- og medlemsstøtte: Vincent A. Vaughn

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: R. Val Johnson

Vicechefredaktør: Ryan Carr, laReNe Porter Gaunt

Udgivelsesassistent: Melissa Zenteno

Redaktion: Sue Barrett, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman,
Garry H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael
R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia
Woodbury

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin,
Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Koordinator af intellektuel ejendomsret:

Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Connie Bowthorpe
Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi,
Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher,
Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Trykchef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Evan Larsen

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg.
Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution

Jesu Kristi Kirke af Sista Dagers Heliga, MOS, Sveagatan 8 A,
441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved
henvendelse til kundestøtte på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rcstockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 55 pr. år (Grønland DKK 27,50).

Betalings: Online: store.lds.org; eller girokonto: 653-2136.

Indsend manuskripter og spørgsmål til Liahona, online på
liahona.lds.org; med post til Liahona, Rm. 2420, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller med e-mail
til liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas«
eller »vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama,
bulgarsk, cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji,
finsk, fransk, græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk,
italiensk, japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati,
koreansk, kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk, marshallesisk,
mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk,
samoansk, slovensk, spansk, svensk, tagalog, tahitiansk, thai,
tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk.
(Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog).

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.
Printed in the United States of America.

Tekst og billedmateriale i Liahona kan kopieres til lejlighedsvis,
ikke-kommercielt brug i kirke og hjem. Billedmateriale må
ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse står
restriktioner. Spørgsmål skal rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For readers in the United States and Canada:

April 2013 Vol. 162 No. 4. LIAHONA (USPS 311)
Danish (ISSN 522-9165) is published monthly by The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,
Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00
per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required
for change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address *must* be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center
at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may
be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Forslag til familieaften

*Dette nummer indeholder artikler og aktiviteter, der kan anvendes til familieaften.
Her følger nogle få eksempler.*

FOTOILLUSTRATION: CODY BELL © IRI

»Jesu Kristi mission og tjenestegerning«,

s. 18: Ældste Russell M. Nelson fortæller om fire aspekter af Jesu Kristi liv, som vi kan følge. Overvej at drøfte disse aspekter, og hvorledes I kan anvende dem i jeres liv. I kan læse en beretning fra Frelserens liv i skrifterne eller se en bibelvideo (biblevideos.lds.org), som skildrer nogle af disse aspekter. I kan afslutte ved at bære vidnesbyrd om hans liv og tjenestegerning og synge »Mer' hellighed giv mig« (*Salmer og sange*, nr. 63).

»Hvad er en sand ven«, s. 52: I kan evt. begynde med at spørge: Hvad er en sand ven? Læs ældste Robert D. Hales' definition

og drøft, hvilken slags ven vi bør være. Overvej at fortælle om en oplevelse, hvor en person på et tidspunkt opførte sig som en sand ven over for dig, og tal om de egenskaber, der kan hjælpe familien med at være bedre venner over for andre.

»Fejring af templer!« s. 62: Se på billederne sammen med familien de forskellige måder, hvorpå børn har fejret templet. Overvej at vise et billede af det tempel, der ligger nærmest på jer, og tal om, hvorfor templerne er vigtige. Understreg, at det kun er i templerne, at familier kan blive besejlet. I kan evt. afslutte med at synge: »Vores familie« (s. 65).

PÅ DIT EGET SPROG

Liahona og andre kirkematerialer er tilgængelige på mange sprog på languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMER

Tallene angiver artiklens første side.

Bøn, 18, 45

Død, 4, 12, 39

Dåb, 30

Eksempel, 48

Familien, 30, 65

Forsoningen, 18, 26, 45

Generalkonference, 8, 37

Genoprettelsen, 66

Glæde, 37

Helligånden, 10, 36

Håb, 12

Inspiration, 36, 38

Jesus Kristus, 4, 18, 26

Kirken som organisation, 61

Kyskhed, 42

Lydhed, 40, 42, 56

Missionering, 34, 39, 48, 52,
54, 60

Mormons Bog, 46

Nadver, 18

Offer, 40

Omvendelse, 34, 54, 56, 60

Opstandelse, 4, 12, 26

Ordinancer, 18

Pagter, 7

Prioriteter, 40

Præstedømmet, 44

Smith, Joseph, 66

Standarder, 42, 45

Tempeltjeneste, 7, 64, 38,
65, 80

Templer, 34, 62

Tjeneste, 44, 70

Tro, 48

Udholdenhed, 59

Undervisning, 8, 9, 30

Venskab, 9, 52, 54

Woodruff, Wilford, 81

Åbenbaring, 10, 46

**Præsident
Henry B. Eyring**
Førsterådgiver i Det
Første Præsidentskab

Han er opstået

At have et vidnesbyrd om Jesu Kristi opstandelse er en kilde til både håb og beslutsomhed. Det kan det være for enhver af Guds børn. Det var det for mig en sommerdag i juni 1969, da min mor døde, og det har det været alle årene siden, og det vil det fortsat være, indtil jeg igen ser hende.

Den sorg, der kom af den midlertidige adskillelse, blev straks erstattet med glæde. Det var mere end et håb om en glædelig genforening. Fordi Herren har åbenbaret så meget gennem sine profeter, og fordi Helligånden har bekræftet opstandelsens sandhed for mig, kan jeg forestille mig, hvordan det vil være at blive genforenet med vore helliggjorte og opstandne kære:

»Disse er dem, som skal komme frem i de retfærdiges opstandelse ...

Disse er dem, hvis navne er nedskrevet i himlen, hvor Gud og Kristus er dommer over alle.

Disse er dem, som er retfærdige mennesker, gjort fuldkomne ved Jesus, den nye pagts formidler, som udvirkede denne fuldkomne forsoning ved udgydelsen af sit eget blod« (L&P 76:65, 68-69).

Fordi Jesus Kristus brød dødens bånd, skal alle vor himmelske Faders børn, der bliver født ind i denne verden, opstå i et legeme, der aldrig skal dø. Så mit og jeres vidnesbyrd om denne vidunderlige sandhed, kan fjerne den brod, der kommer af at miste et kært familiemedlem eller ven, og erstatte den med en glædelig forventning og en fast beslutsomhed.

Herren har skænket alle mennesker opstandelsens gave, hvorved vores ånd sættes i et legeme, fri for fysiske

ufuldkommenheder (se Alma 11:42-44). Min mor vil fremstå ung og strålende, og eftervirkningerne af alderdom og år med fysisk lidelse vil være fjernet. Dette vil skænkes hende og os som en gave.

Men de af os, som længes efter at være sammen med hende for evigt, må træffe de valg, der medfører denne forening og at kunne bo, hvor Faderen og hans elskede Søn dvæler i herlighed. Det er det eneste sted, hvor familielivet kan fortsætte i al evighed. Et vidnesbyrd om den sandhed har øget mit beslutsomhed om at gøre mig selv og de mennesker, som jeg holder af, værdige til den højeste grad i det celestiale rige, ved at lade Jesu Kristi forsoning virke i vores liv (se L&P 76:70).

I vores stræben efter evigt liv, skænker Frelseren os en vejledning gennem nadverbønnerne, som kan hjælpe dig og mig. Til hvert eneste nadvermøde indbydes vi til at forny vores dåbspagt.

Vi lover altid at erindre Frelseren. Symbolerne på hans offer hjælper os til at påskønne den høje pris, som han betalte for at bryde dødens bånd og for at skænke os nåde og sørge for tilgivelse for alle vore synder, hvis vi vælger at omvende os.

Vi lover at holde hans befalinger. At læse skrifterne og de levende profeters ord og at lytte til inspirerede talere under nadvermødet, minder os om vores pagt om at gøre dette. Helligånden indgyder de befalinger i vores sind og hjerte, som vi mest har brug for at holde den dag.

I nadverbønnerne lover Gud at sende Helligånden til at være hos os (se Moro 4:3; 5:2; L&P 20:77, 79). Jeg har

UNDERVISNING UD FRA DETTE BUDSKAB

Vi bør anvende »alle skrifter på os, så det kunne blive os til gavn og lærdom« (1 Ne 19:23). Overvej at læse nadverbønnerne, som findes i L&P 20:76-79. Efter at have læst præsident Eyrings lære om nadverbønnerne, kan I opfordre dem, som I underviser, til at tænke over, hvordan disse bønner kan vejlede dem i deres liv og hjælpe dem til at vende tilbage og bo hos vor himmelske Fader og Jesus Kristus.

opdaget, at i det øjeblik kan Gud give mig, hvad der føles som et personligt interview. Han henleder min opmærksomhed til de ting, som jeg har gjort, der har behaget ham, til mit behov for omvendelse og tilgivelse og til de navne og ansigter på mennesker, som han ønsker, at jeg skal tjene for ham.

I løbet af årene har denne tilbagevendende oplevelse vendt håb til næstekærlige følelser og bragt en forsikring om, at nåde er blevet mig givet ved Frelserens forsoning og opstandelse.

Jeg vidner om, at Jesus er den opstandne Kristus, vor Frelser og vores fuldkomne eksempel og vejleder til evigt liv. ■

Dit personlige interview med Gud

Præsident Eyring forklarer, at når vi lytter til nadverbønerne, kan vi få en følelse af at have et personligt interview med Gud. Præsident Eyring fokuserer på følgende tre områder. Overvej at skrive disse spørgsmål ned i din dagbog og grund over dem hver søndag i denne måned. Når du

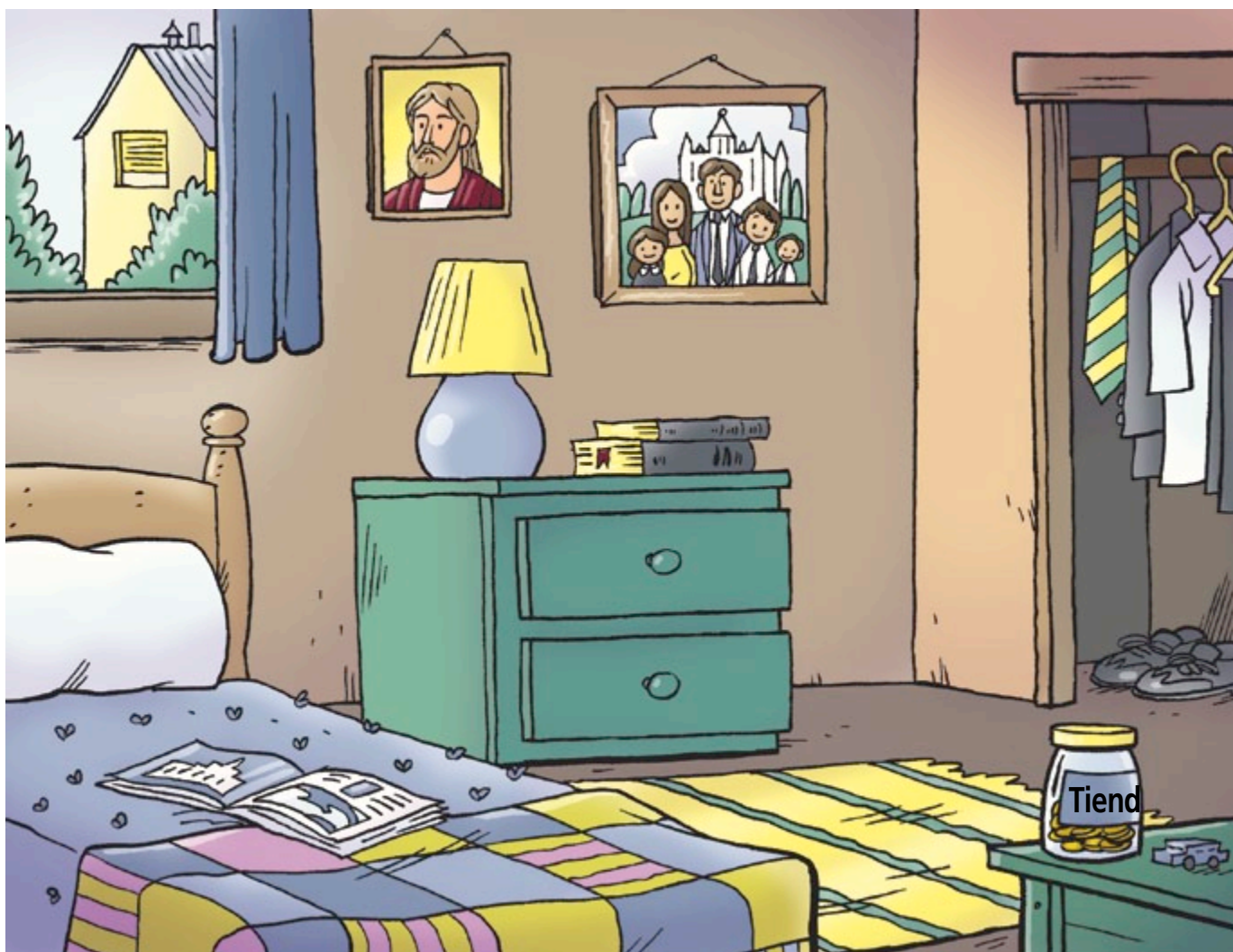
grunder over og modtager indtryk fra Helligånden, kan du også skrive disse ned i din dagbog.

- Hvad har jeg gjort, der har behaget Gud?
- Hvad skal jeg omvende mig fra eller bede om tilgivelse for?
- Hvem ønsker Gud, at jeg skal tjene?

Altid at erindre Jesus

Jakob prøver »altid [at] erindre« Frelseren (L&P 20:77). Se dig omkring i hans soveværelse. Hvad

får du øje på, som kan hjælpe ham til altid at erindre Jesus?

Gennemgå denne tekst under bøn og drøft den med de søstre, I besøger. Anvend spørgsmålene som en hjælp til at styrke jeres søstre og gøre Hjælpeforeningen til en aktiv del af jeres liv. Besøg reliefsociety.lds.org, og få yderligere information.

Tempelpagter

»... **D**e frelsende ordinancer i templet, der en dag tillader os at vende tilbage til vor himmelske Fader i et evigt familieforhold og blive begavet med velsignelser og kraft fra det høje, er hvert eneste offer og hver eneste indsats værd,«¹ har præsident Thomas S. Monson sagt. Hvis du endnu ikke har været i templet, kan du forberede dig på at modtage templets hellige ordinancer ved at –

- tro på vor himmelske Fader, Jesus Kristus og Helligånden.
- opbygge et vidnesbyrd om Jesu Kristi forsoning og det gengivne evangelium.
- opretholde og følge den levende profet.
- gøre dig fortjent til en tempelanbefaling ved at være moralsk ren, holde visdomsordet, betale en ærlig tiende og leve i overensstemmelse med Kirkens lærdomme.
- give af tid, talenter og midler til opbyggelsen af Guds rige.
- tage del i slægtsforskning.²

Præsident Monson har desuden sagt: »Når vi erindrer de pagter, som vi indgår i templet, bliver vi bedre i stand til at udholde enhver prøvelse og overvinde enhver fristelse.«³

Fra skrifterne

L&P 14:7; 25:13; 109:22

NOTER

1. Thomas S. Monson, »Det hellige tempel – Et fyrtårn for verden«, *Liahona*, maj 2011, s. 92.
2. Se *Døtre i mit rige: Hjælpeforeningens historie og virke*, 2011, s. 21.
3. Thomas S. Monson, *Liahona*, maj 2011, s. 93.
4. *Døtre i mit rige*, s. 29.
5. Sarah Rich, i *Døtre i mit rige*, s. 30.

Tro, Familie, Tjeneste

Fra vores historie

»Over 5000 hellige flokkes til templet i Nauvoo efter indvielsen ...

Styrken, kraften og velsignelserne ved tempelpagterne holdt de sidste dages hellige oppe på deres rejse, mens de led kulde, hede, sult, fattigdom, sygdom, ulykker og død.«⁴

Som mange andre søstre i Hjælpeforeningen tjente Sarah Rich som tempeltjener. Hun fortalte om sin oplevelse: »... havde det ikke været for den tro og viden, der blev skænket os i det tempel ved Herrens Ånd ... ville vores rejse have været som at tage et spring ud i mørket ... Men vi havde tro på vor himmelske Fader ... for vi følte, at vi var hans udvalgte folk ... og i stedet for sorg følte vi fryd ved, at vores forløsningsdag var kommet.«⁵

Udvandringen var ikke »et spring ud i mørket« for trofaste sidste dages hellige kvinder. De blev holdt oppe af deres tempelpagter.

Hvad kan jeg gøre?

1. Kommer jeg regelmæssigt i templet?
2. Opfordrer jeg mine søstre til at modtage templets velsignelser?

STUDÉR KONFERENCETALERNE SAMMEN

Det forbedrede vores evangeliske samtaler som familie, da vi begyndte at studere konferencetalerne.

Greg Batty

I mange år har vi som familie nydt at læse os igennem konference-nummeret, en artikel ad gangen. Da vi begyndte på det, samledes vi rundt om bordet og skiftedes til hver at læse et afsnit højt. Men vi opdagede, at vi læste for at komme igennem talerne, vi stoppede ikke op og fordøjede budskabet.

For at få mere ud af det, som vi læste, købte min hustru og jeg et eksemplar af konferencenummeret til hvert enkelt familiemedlem, og vi planlagde, hvor mange taler vi skulle læse hver uge, for at vi kunne komme igennem dem alle inden næste generalkonference. Nogle uger læste vi én tale, andre uger blev det til to, men alle skulle læse talen og understrege det, som de syntes om. Til familieaftenen underviste vi hinanden ud fra det, som vi havde understreget.

Vore børn havde ofte spørgsmål, der åbnede samtalerne, eller også stillede min hustru og jeg spørgsmål ud fra vore studier. Vi skattede at høre vore teenagere give deres svar på spørgsmålene, fortælle om ting, som de havde lært til seminar,

i kirken eller under deres personlige studium. Det blev en fantastisk måde at høre hinandens uformelle vidnesbyrd på regelmæssigt i en meget behagelig og afslappet atmosfære.

Vi kunne hurtigt se, at vores skriftstudium om morgenen fulgte samme spor. Nogle dage nåede vi kun igennem nogle få vers, inden det hurtigt udviklede sig fra en samtale om versene, og hvordan de kunne anvendes, til at handle om det, der skete omkring os.

Vore morgener er nu fyldt med samtale, latter og enighed, inden vi går hver til sit. Vi har stærke vidnesbyrd om vores profets råd om at studere og bede sammen dagligt. Vores familie har omdannet sig til at være en familie, der lærer af hinanden og styrker hinanden. Alt dette er et resultat af at ville have lidt mere ud af generalkonferencen. ■

Greg Batty bor i Utah, USA.

STUDÉR OG ANVEND BUDSKABERNE FRA KONFERENCEN

»Husk, at de taler, vi har hørt under denne konference, bliver trykt i majudgaven af *Ensign* og *Liahona*. Jeg opfordrer jer til at studere budskaberne, overveje lærdommene i dem og derpå anvende dem i jeres tilværelse.«

Præsident Thomas S. Monson, »Et afsluttende ord«, *Liahona*, maj 2010, s. 113.

VIGTIGHEDEN AF AT HAVE GODE VENNER

Venner har stor indflydelse på vore handlinger, især når vi er unge.

»De vil påvirke, hvordan du tænker og handler, endda bidrage til at afgøre, hvilken person du bliver.«¹ Og når du vælger gode venner, vil de være »en stor styrke og velsignelse for dig ...

De vil hjælpe dig til at blive en bedre person og gøre det nemmere for dig at efterleve Jesu Kristi evangelium.«²

På side 52-53 i dette nummer, underviser Elaine S. Dalton, Unge Pigers hovedpræsident, om vigtigheden af at søge – og være en god ven. »At ønske en anden person det allerbedste er essensen af sandt venskab,« siger hun.

At opbygge venskaber, baseret på disse principper, vil hjælpe unge med at skabe varige forhold og udvikle sociale færdigheder, der rækker langt længere end at blot at blive »venner« på sociale mediesider. Som forælder kan du hjælpe dine børn til at forstå vigtigheden af at være en god ven og af at vælge venner, som vil opmuntre dem til at efterleve evangeliet. Følgende forslag kan være til hjælp:

Forslag til undervisning af de unge

- Søg som familie i skrifterne efter eksempler på gode venner. Drøft, hvilke egenskaber der gør disse venskaber stærke. Overvej David

og Jonatan (se 1 Sam 18-23), Ruth og No'omi (se Ruth 1-2) og Alma og Mosijas' sønner (se Mosi 27-28; Alma 17-20).³

- Læs afsnittet om venner i *Til styrke for de unge*. Fortæl dine teenagere, hvordan venskaber har påvirket dit liv. Tilskynd dem til at fortælle, hvordan de har påvirket andre – og selv er blevet påvirket af deres venner.
- Læs søster Daltons artikel i dette nummer. Tal om det mål, som hendes datter, Emi, satte sig for at søge gode venner. Hjælp dine børn med at sætte mål om den slags ven, som de selv bør være, og den slags venner, de bør søge.
- Overvej at holde en familieaften, hvor I giver hinanden ideer til at opbygge venskaber, såsom: »Gode venner kræver, at man selv er en god ven. Udvis oprigtig interesse for andre, smil og lad dem vide, at du holder af dem. Vær venlig og vis respekt over for alle og afhold dig fra at dømme og kritisere dine omgivelser.«⁴

Forslag til undervisning af børn

- At være en god ven indebærer at hjælpe andre. Læs »Opbakning af

SKRIFTSTEDER OM VENSKABER

Ordsp 17:17;18:24

Præd 4:9-10

Matt 25:34-40

Luk 22:32

Mosi 18:8-9

Caleb« i marts 2009 i *Liahona* og tal med dine børn om de måder, hvorpå de kan være venlige over for alle, som de møder.

- Vi skal i alle situationer beslutte os for, hvilken slags ven vi vil være. Syng sammen: »Jeg prøver at bli' som Jesus«⁵ og tal derefter med dine børn om, hvordan de kan vælge at være en god ven som Frelseren i forskellige situationer. ■

NOTER

1. *Til styrke for de unge*, hæfte, 2011, s. 16.

2. *Til styrke for de unge*, s. 16.

3. Se Jeffrey R. Holland, »Real Friendship«, *New Era*, juni 1998, s. 62-66.

4. *Til styrke for de unge*, s. 16.

5. »Jeg prøver at bli' som Jesus«, *Børnenes sangbog*, s. 40-41.

HELLIGÅNDEN TRØSTER, INSPIRERER OG VIDNER

Helligåndsgaven er en af de største velsignelser, vi kan modtage i dette liv, for Helligånden trøster, inspirerer, advarer, renses og vejleder os. Han kan fylde os med »håb og fuldkommen kærlighed« (Moro 8:26). Han underviser om »sandheden af alt« (Moro 10:5). Vi modtager åbenbaring og åndelige gaver fra Gud gennem Helligånden. Det mest vigtige er, at vi modtager vores vidnesbyrd om vor himmelske Fader og Jesus Kristus gennem Helligånden.

Før du blev døbt, kunne du fra tid til anden føle Helligånden. Kun ved at modtage Helligåndsgaven efter dåben, kan du nyde Helligåndens konstante ledsagelse, forudsat at du er værdig. Denne gave blev givet

af en præstedømmebærer med Det Melkisedekske Præstedømme ved håndspålæggelse (se ApG 19:6; L&P 33:15). Herefter kan du hver eneste sabbatsdag forny din dåbspagt, når du tager nadveren, og derved modtager Herrens velsignelse om »altid [at måtte] have hans Ånd hos sig« (L&P 20:77).

Helligånden, der ofte omtales som Ånden, er det tredje medlem af Guddommen. Profeten Joseph Smith forklarede: »Faderen har et legeme af kød og knogler ligeså håndgribeligt som menneskets; Sønnen ligeså; men Helligånden har ikke et legeme af kød og knogler, men er en person, der består af ånd. Hvis det ikke var således, kunne Helligånden ikke bo i os« (L&P 130:22).

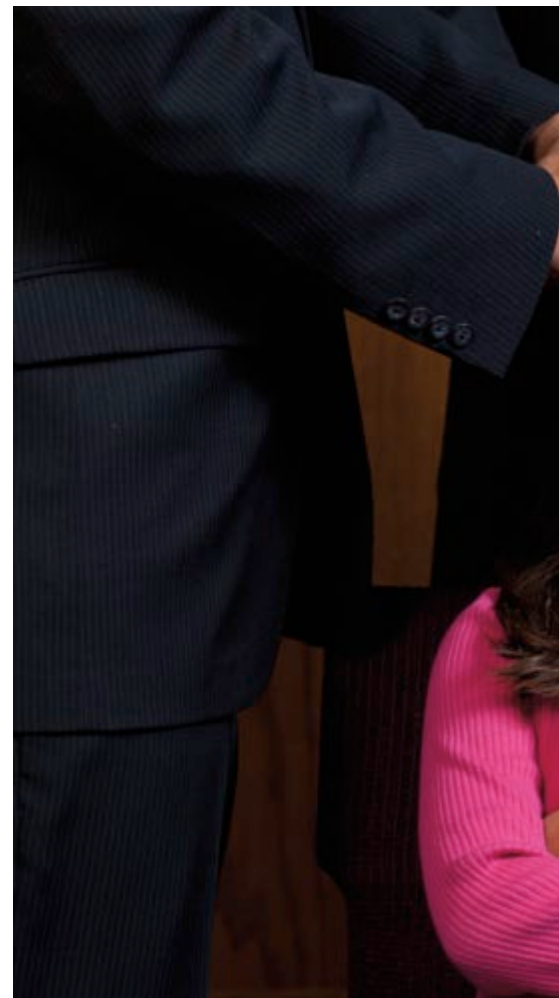
»... fordi Herrens Ånd ikke bor i vanhellige templer« (Hel 4:24), må vi være værdige til hans ledsagelse. Dette er vi blandt andet ved at have dydige tanker, leve retskaffent og ved at stræbe efter at holde befalingerne. ■

Se yderligere information i 2 Ne 31:13, 17; 32:5; 3 Ne 27:20; Moro 10:5-8; JS-H 1:70.

VI MÅ IKKE TAGE DENNE GAVE FOR GIVET.

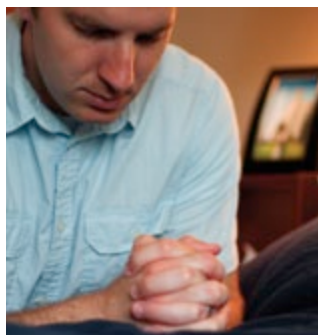
»Som med alle gaver, må man modtage, godtage og nyde den. Da præstedømmets hænder blev lagt på jeres hoved for at bekræfte jer som medlem af Kirken, hørte I ordene: »Modtag Helligånden.« Det betød ikke, at Helligånden ubetinget blev jeres konstante ledsager. Skrifterne advarer os om, at Herrens Ånd »skal ikke forblive i mennesket« (1 Mos 6:3). Når vi bliver bekræftet som medlemmer, får vi *ret* til Helligåndens ledsagelse, men det er en ret, som vi hele tiden må gøre os fortjent til gennem lydighed og værdighed.«

Ældste Joseph B. Wirthlin (1917-2008) fra De Tolv Apostles Kvorum, »Den uudsigelige gave«, *Liahona*, maj 2003, s. 28.

Når vi har modtaget Helligåndsgaven, kan vi gøre meget for at have hans indflydelse i vores liv –

bede

studere skrifterne

tage nadveren værdigt

FOTOILLUSTRATIONER: CHRISTINA SMITH, EYE TUFT, CODY BELL OG MATTHEW REIER

komme i templet

se gavnlige medier, bruge et rent sprog og have dydige tanker.

Død OG Liv

PIONERPERSPEKTIVER PÅ OPSTANDELSEN

Da Kirkens tidlige konvertitter rejste til det vestlige USA for at samles med de hellige, mødte de døden, men blev styrket af deres nye tro på det gengivne evangelium. Her følger nogle uddrag fra pionerberetninger, der viser de helliges håb om opstandelsen samt opmuntrende lærdomme fra Kirkens fem første præsidenter.

En beretning om en unavngiven sidste dages hellig far fra Skandinavien, hvis lille søn i 1866 døde på rejsen fra New York til Utah:

»Med hjælp fra en ven, blev den lille grav gravet og de jordiske rester blev lagt deri. Barnet, der døde af en smitsom sygdom, fik ingen sørgende forsamling, ingen formel ceremoni, ingen blomster, ingen åndelig sang, ingen mindetale. Men inden den efterladte far forlod stedet, ytrede han en kort indvielsesbøn på sit modersmål (dansk), som følger: ...

»Vor himmelske Fader: Du gav mig denne lille skat – denne kære dreng, og nu har du kaldt ham bort. Må du tillade, at hans jordiske rester må hvile uforstyrret her indtil opstandelsens morgen. Din vilje ske. Amen.«

Og da han rejste sig fra jorden, var hans afskedsord:

»Farvel, min kære lille Hans – min dejlige dreng.« Med nedbøjet hoved og sorg i hjertet, fortsatte han modigt på sin vej tilbage til lejren.«¹

Præsident Joseph Smith (1805-1844):

»Hvilken trøst for de sørgende, når de må skilles fra en ægte mand, hustru, far, mor, barn eller kær slægting, at vide, at selv om deres jordiske tabernakel begravnes og opløses, så skal de atter opstå for at hvile ved evige bål i udødelig herlighed for ikke mere at sørge, lide eller dø, men for at blive Guds arvinger og Kristi medarvinger.«²

Joseph Watson Young (1828-1873), nevø til Brigham Young, som i 1853 var rejst fra England til USA:

»Det var et sorgfuldt øjeblik at sende et medmenneske til det tavse dyb i den sene natte-tid med kun få ensomme vidner ... Han havde ingen slægtninge med sig ombord eller andre, der kunne sørge over ham, undtagen en medtjener. Disse dristige håb hos det naturlige menneske splittedes på et øjeblik. Denne unge mand havde forladt alt for at drage til Zion, og hans hjerte brændte i stor forventning til fremtiden uden tanke for, at han skulle overgive sit jordiske legeme til de sultne bølger. Han døde dog ikke som de, der ikke har håb, for han havde forliget sig med sin Gud, og han havde den fulde forsikring om en vidunderlig opstandelse på de retfærdiges morgen.«³

Til venstre: Præsident Brigham Young. Herover: Joseph Watson Young.

Præsident Brigham Young (1801-1877):

»Hvilken mørk dal er det, vi kalder døden! At gå fra denne tilstand, hvad angår det jordiske legeme til en tilstand af tomhed – hvor underligt! Hvor dystert er ikke denne dal! Hvor mystisk er ikke denne vej, og vi skal rejse ad den alene. Jeg vil gerne sige til jer, mine venner og brødre, at hvis vi kunne se tingene, som de er, og som vi skal se og forstå dem, er denne dystre dal så ubetydelig, at vi vil vende os om for at se os omkring i den og tænke, når vi har krydset den: Ja, dette er det største i mit liv, for jeg er gået fra en tilstand af sorg, bekymringer, ve, elendighed, smerte, kval og skuffelse til en tilstand, hvor jeg kan nyde livet i fuldt omfang, i så vidt et omfang det kan lade sig gøre uden et legeme.«⁴

Dan Jones (1811-1862), konvertit fra Wales, som med fru Williams og andre kirkemedlemmer, sejlede til USA i 1849:

»Tilstanden hos fru Williams fra Ynysybont nær Tregaron i Wales forværres hurtigt, og der er tegn på, at hun ikke vil leve meget længere ... Hun fortalte, at den største ære, hun nogensinde havde modtaget, var at blive medlem af Guds Søns sande kirke, og der fandtes ingen frygt i hendes hjerte angående det næste liv, og at hendes religion nu beviste sin styrke mere end nogensinde før ... Hun rådede højtideligt sine sønner til at være trofaste indtil døden, så de med hende kunne opnå en bedre opstandelse ... Hun fortsatte klart natten igennem, og et kvarter over fire om morgenen forlod hendes ånd legemet i fred og efterlod et smil på hendes læber.«⁵

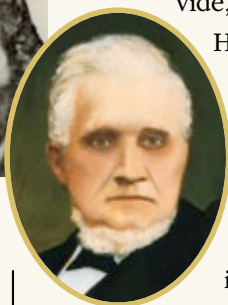

**Til højre:
Præsident
John Taylor.
Herover: Dan
Jones.**

Præsident John Taylor (1808-1887):

»Hvor er det en stor trøst for dem, som må sørge over at have mistet kære venner på grund af dødsfald, at vide, at vi atter skal være sammen med dem!

Hvor er det opmuntrende for alle, som lever i overensstemmelse med sandhedens åbenbarede principper, og måske især for dem som snart står ved slutningen af livet og har haft mange lidelser og holdt ud indtil enden, at vide, at de inden længe vil bryde gravens bånd og komme frem som levende, udødelige sjæle og nyde samvær med vore prøvede og betroede venner, og at de ikke længere skal være plaget af dødens lidelser, men skal afslutte det arbejde, som Faderen har givet os at udføre!«⁶

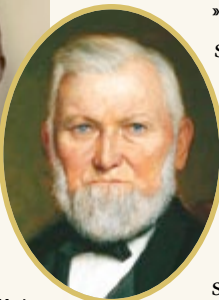

Andrew Jenson (1850-1941), dansk immigrant, som i 1866 rejste med Andrew H. Scotts vognkompagni fra Nebraska til Utah.

»Da vi var vidne til, at deres (vore medrejsendes) jordiske rester blev lagt i moderjord i ødemarken, græd vi alle eller havde lyst til at græde, fordi tanken om at skulle begrave kære afdøde på denne måde, hvor venner og slægtninge måtte drage hastigt videre uden håb om nogensinde at komme til at besøge deres afdødes gravsted igen, var sørgeligt og i sandhed en prøvelse ... Men deres gravsted vil blive fundet, når Gabriel blæser i sin basun på den første opstandelses morgen. Disse afdøde aflagde således deres legemer på deres rejse mod Zion. Herren kaldte dem hjem før de nåede deres destination, det blev dem ikke beskåret at se Zion fysisk,

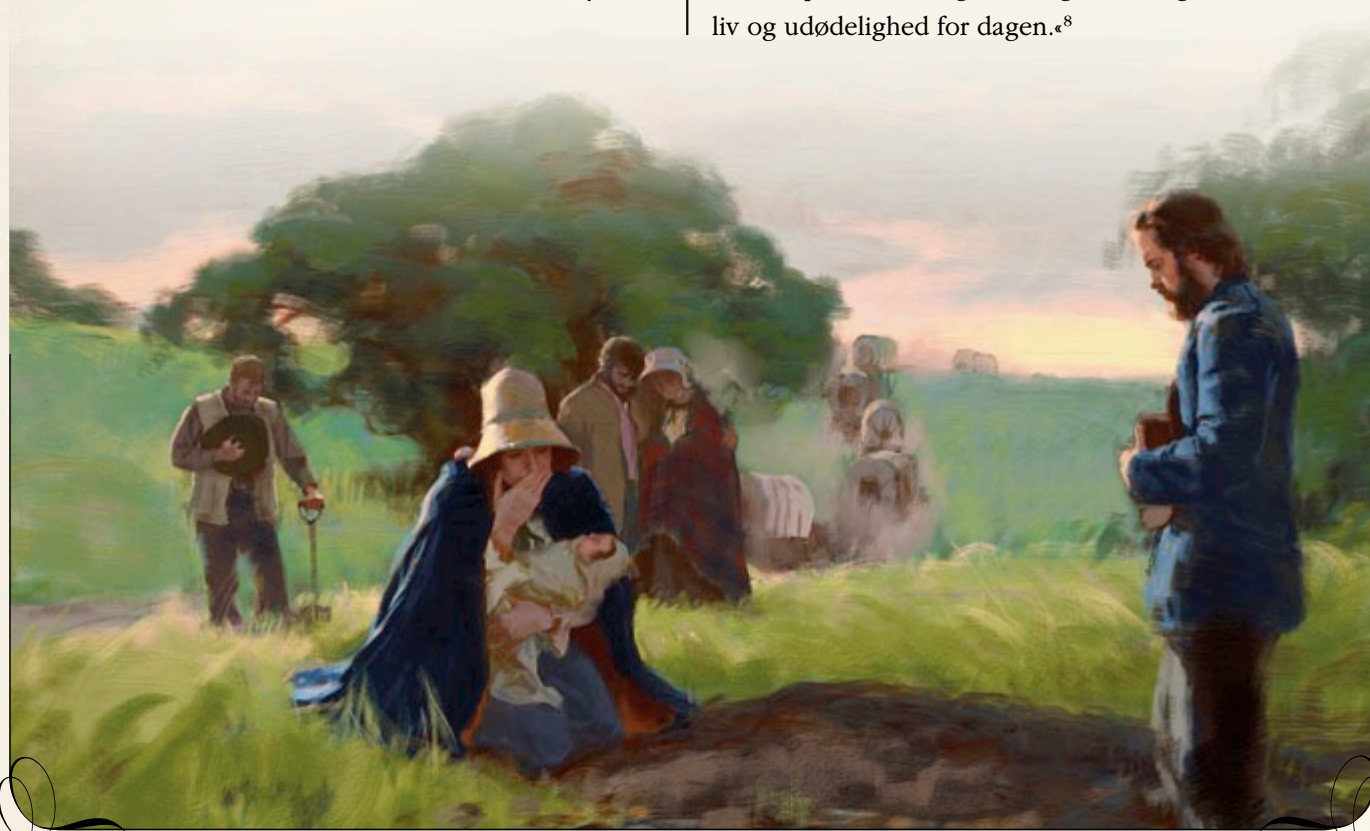
Til venstre: Præsident Wilford Woodruff. Herover: Andrew Jenson.

men de skal modtage herlighed og fryde sig herefter; de døde i deres bestræbelser på at adlyde Gud og holde hans befalinger, og velsignede er de, der dør i [Herren].«⁷

Præsident Wilford Woodruff (1807-1898):

»Uden Kristi evangelium er den adskillelse, som finder sted ved døden, et af de mest trøstesløse emner, det er muligt at tænke på, men så snart vi tager imod evangeliet og hører om opstandelsens princip, forsvinder en stor del af den trøstesløshed, sorg og lidelse, som døden fører med sig ... De dødes opstandelse vil stå klart for det oplyste menneske, og han har da et fundament, hvorpå hans ånd kan hvile. Det er de sidste dages helliges opfattelse i dag. Vi har vores egen kundskab – vi er ikke i mørke, hvad angår denne sag. Gud har åbenbaret det for os, og vi forstår princippet om de dødes opstandelse, og at evangeliet bringer liv og udødelighed for dagen.«⁸

For læsevenligheds skyld, er stavning, tegnsætning og grammatik gjort tidssvarende.

NOTER

1. Robert Aveson, »Leaves from the Journal of a Boy Emigrant«, *Deseret News*, 12. mar. 1921, s. 4:7; tilgængelig på lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

2. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 53-54.

3. Joseph W. Young, dagbog, 6. mar. 1853, Kirkens Historiske Bibliotek, Salt Lake City, Utah; tilgængelig på nettet på

William Driver (1837-1920), pioner, som i 1866 rejste fra England til New York:

»Willie, mit kæreste barn, var meget syg hele natten indtil kl. 7.30, da han blev løst fra sine lidelser. Gud velsigne hans kære sjæl. Hvor han dog led. Han mødte sin død i hr. Poulters vogn, der brød sammen på St. Anns Hill i Wandsworth i Surrey i England. Åh, hvor jeg dog sørger over denne store lidelse. O Herre, hjælp mig gennem din kraft til at acceptere din vilje og hjælp mig til mere nobelt og trofast at tjene dig, og må

Til højre: Præsident Lorenzo Snow. Herover: William Driver.

jeg leve for at berede mig på at møde ham i en lykkeligere og bedre verden med hans kære søster, Elizabeth Maryann, og må jeg ved de retfærdiges opstandelse da være der og møde dem.«⁹

Præsident Lorenzo Snow (1814-1901):

»I det næste liv vil vi få et herliggjort legeme og være fri for sygdom og død. Intet er smukkere end en person i en opstanden og herlig tilstand. Der er intet smukkere end at være i denne tilstand og have vores hustru og børn og venner med os.«¹⁰ ■

mormonmigration.lib.byu.edu.

4. *Kirkens præsidenters lærdomme: Brigham Young*, 1997, s. 273.

5. »A Letter from Capt. D. Jones to the Editor of *Udgorn Seion*«, i Ronald D. Dennis, *The Call of Zion: The Story of the First Welsh Mormon Emigration*, bd. 2, 1987, s. 164-165; tilgængelig på mormonmigration.lib.byu.edu.

6. *Kirkens præsidenters lærdomme: John Taylor*, 2002, s. 50-51.

7. Andrew Jenson, dagbog, 20. aug. 1866, i *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 8. okt. 1866, Kirkens Historiske Bibliotek, Salt Lake City, Utah, s. 6; tilgængelig på lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

8. *Kirkens præsidenters lærdomme: Wilford Woodruff*, 2005, s. 78.

9. Frank Driver Reeve, red., *London to Salt Lake City in 1866: The Diary of William Driver* (1942), s. 42; tilgængelig på mormonmigration.lib.byu.edu.

10. Lorenzo Snow, i *Conference Report*, okt. 1900, s. 63.

**Ældste
Russell M. Nelson**

De Tolv Apostles
Kvorum

JESU KRISTI

mission og tjenestegerning

*Det tydeligste bevis på vores beundring
af Jesus, er vores efterlignelse af ham.*

Som en blandt de »særlige vidner om Kristi navn i hele verden« (L&P 107:23), mener jeg, at jeg bedst kan tjene, hvis jeg underviser og vidner om ham. Som noget af det første kunne jeg stille samme spørgsmål, som han fremsatte for farisæerne: »Hvad mener I om Kristus? Hvis søn er han?« (Matt 22:42).

Jeg tænker ofte på disse spørgsmål, når jeg mødes med regeringsledere og forskellige religiøse grupper. Nogle anerkender, at »Jesus var en stor læremester.« Andre siger, at »han var en profet.« Og så er der andre, der slet ikke kender til ham. Vi bør ikke være helt overraskede. Det er trods alt relativt få mennesker, der har de gengivne sandheder, som vi har. Medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er blot en lille minoritet blandt dem, der erklærer sig som værende kristne.

Nutidens forhold blev forudset af Nefi for mange århundreder siden.

»Og det skete, at jeg så Guds lams kirke, og dens antal var lille ... alligevel så jeg, at Lammets kirke, som var Guds hellige, også var overalt på jordens overflade; og deres herredømme på jordens overflade var lille ...

Og det skete, at jeg Nefi, så Guds lams kraft, at den kom ned over de hellige i Lammets kirke og over Herrens pagtfolk, som var spredt over hele jordens overflade, og de blev udrustet med retfærdighed og med Guds kraft i stor herlighed« (1 Ne 14:12, 14).

Den retfærdighed, den kraft og den herlighed – ja, alle vore mange velsignelser – stammer fra vores kundskab om – lydighed mod – og taknemlighed for – og kærlighed til Herren Jesus Kristus.

I løbet af sit relativt korte ophold på jorden, fuldførte Frelseren to altomfattende mål. Det første var hans »gerning og herlighed: At tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39). Det andet erklærede han helt enkelt: »Jeg har givet jer et forbillede, for at I skal gøre, ligesom jeg har gjort mod jer« (Joh 13:15).

Hans første mål kender vi som forsoningen. Dette var hans storslåede mission i jordelivet. Den opstandne Herre kom med denne erklæring til folket i fordums Amerika:

»... Jeg kom til verden for at gøre min Faders vilje, fordi min Fader sendte mig.

Og min Fader sendte mig, så jeg kunne blive løftet op på korset, så jeg, efter at jeg var blevet løftet op på korset, kunne drage alle mennesker til mig« (3 Ne 27:13-14).

Under sin prædiken afslørede han sit andet mål – at være vores forbillede: »... I kender det, som I må gøre ... for de gerninger, som I har set mig gøre, skal I også gøre« (3 Ne 27:21).

Hans første mål har jeg defineret som hans *mission*. Hans andet mål vil jeg definere som hans *tjenestegerning*. Lad os se på disse to dele af hans liv – hans mission og hans tjenestegerning.

Jesu Kristi mission – forsoningen

Hans mission var forsoningen. Dette var hans enestående mission. Fordi han blev født af en dødelig mor og en udødelig far, var han den eneste, der frivilligt kunne give sit liv og få det tilbage igen (se Joh 10:14-18). De fantastiske følger af hans forsoning var uendelige og evige. Han fjernede dødens brod og gjorde sorgen over graven midlertidig (se 1 Kor 15:54-55). Hans ansvar

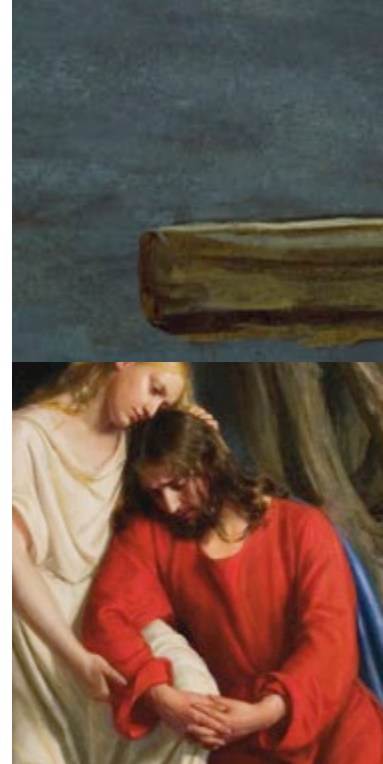
for forsoningen var kendt selv før skabelsen og faldet. Forsoningen skulle ikke blot tilvejebringe opstandelse og udødelighed for hele menneskeheden, men den skulle også sætte os i stand til at blive tilgivet for vore synder – på betingelser sat af ham. Derved åbnede hans forsoning vejen for, at vi kan forenes med ham og vores familie til evig tid. Denne mulighed anser vi som det evige liv – Guds største gave til mennesket (se L&P 14:7).

Ingen anden kunne udvirke forsoningen. Ingen anden, selv med den største rigdom og magt, ville nogensinde kunne frelse en anden sjæl – end ikke sin egen (se Matt 19:24-26). Og af ingen anden vil det blive krævet eller tilladt at udgyde blod for et andet menneskets evige frelse. Jesus gjorde det »én gang for alle« (Hebr 10:10).

Selvom forsoningen blev fuldbyrdet på Det Nye Testaments tid, forudsagde mange begivenheder på Det Gamle Testaments tid vigtigheden af den. Det blev befalet Adam og Eva at bringe ofre som »et sindbillede på Faderens Enbarnes offer« (Moses 5:7). Hvordan? Ved blodsudgydelse. Ved deres egen erfaring bekræftede de skriftstedet, at »kødets liv er [i] blodet« (3 Mos 17:11).

Læger ved, at når blodtilførslen til et organ stopper, så begynder problemerne. Hvis blodtilførslen til et ben stopper, kan der opstå koldbrand. Hvis blodtilførslen til hjernen stopper, kan man få et slagtilfælde. Hvis blodet ikke frit kan løbe gennem en kranspulsåre, kan det udvikle sig til et hjertestop. Hvis man har en ukontrolleret blødning, kan døden indtræffe.

Adam, Eva og generationer efter lærte, at når de udgød blod fra et dyr, sluttede dets liv.

Frelseren begyndte ikke sin blodsudgydelse for hele menneskeheden på korset, hvor smerten blev fuldendt, men i Getsemane have.

KVINDE, SE DIN SØN (STABAT MATER), AF JAMES TISSOT © BROOKLYN MUSEUM, BROOKLYN, NEW YORK; INDSAT: DETALJE FRA KRISTUS I GETSEMANE, AF CARL BLOCH

Til deres offerritualer, var det ikke et *hvilket som helst* dyr, man kunne bruge. Det skulle være det førstefødte, og det skulle være lydefrit (se fx 2 Mos 12:5). Disse krav var også symbol på det endelige offer af Guds lydefri lam.

Adam og Eva blev givet en befaling: »Derfor skal du gøre alt, hvad du gør, i Sønnens navn, og du skal omvende dig og påkalde Gud i Sønnens navn for evigt« (Moses 5:8). Fra den dag og frem til tidernes midte fortsatte dyreofringer med at være et tegn og mønster på Guds Søns endelige forsoning.

Da forsoningen blev fuldført, opfyldte dette store og sidste offer Moseloven (se Alma 34:13-14) og afsluttede skikken med slagtofre, som var blevet forklaret med, at »kødets liv er [i] blodet« (2 Mos 17:11). Jesus forklarede, hvordan elementerne fra oldtidens ofringer blev omfattet af forsoningen og blev påmindet symbolsk ved nadveren. Bemærk igen henvisningerne til livet, kødet og blodet.

»Jesus sagde til dem: Sandelig, sandelig siger jeg jer: Hvis ikke I spiser Menneskesønnens kød og drikker hans blod, har I ikke liv i jer.

Den, der spiser mit kød og drikker mit blod, har evigt liv, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag« (Joh 6:53-54).

Takket være Jesu Kristi forsoning vil hele menneskeheden – ja, alle, som vil – blive forløst. Frelseren begyndte ikke at udgyde sit blod for hele menneskeheden på korset, men i Getsemane have. Der påtog han sig syndens tunge byrde for alle, der nogensinde skal leve. På grund af den tunge byrde blødte han fra hver en pore (se L&P 19:18). Smerten ved forsoningen blev fuldbyrdet på korset på Golgata.

Profeten Joseph Smith opsummerede vigtigheden af forsoningen. Han sagde: »De fundamentale principper og grundsætninger i vores religion er apostlenes og profeternes vidnesbyrd om Jesus Kristus, at han døde, blev begravet og igen opstod den tredje dag og fór til himlen; og alt andet, som falder ind under vores religion, er kun tillæg dertil.«¹

Med samme autoritet og med dybfølt taknemlighed, belærer og vidner jeg om ham.

Jesu Kristi tjenestegerning – Forbilledet

Herrens andet omfattende formål på jorden var at tjene som forbillede for os. Hans eksemplariske liv udgjorde hans jordiske tjenestegerning. Det indebærer hans lærdomme, lignelser og prædikener. Det omfatter hans mirakler, kærlige godhed og langmodighed med menneskenes børn (se 1 Ne 19:9). Det favner hans barmhjertige brug af præstedømmemyndighed. Det indebærer hans retfærdige harne, når han dømte synd (se Rom 8:3), og da han væltede vekselerernes borde (se Matt 21:12). Det omfatter også hans hjertesorger. Han blev hånet, pisket og udstødt af sit eget folk (se Mosi 15:5) – endog forrådt af en discipel og fornægtet af en anden (se Joh 18:2-3, 25-27).

Vidunderlige som hans tjenestegerninger var, så var de ikke og er stadig ikke enestående for ham. Der er ikke grænser for, hvor mange mennesker, der vil følge Jesu forbillede. Lignende gerninger er blevet udført af hans profeter og apostle og andre blandt hans bemyndigede tjenere. Mange har udholdt forfølgelse for hans skyld (se Matt 5:10; 3 Ne 12:10). I vor tid kender I brødre og søstre, som oprigtigt har stræbt efter – selv til en forfærdelig pris – at følge Herrens forbillede.

Sådan skal det være. Det er hans håb for os. Herren beder os om at følge sit eksempel. Hans opfordringer er krystalklare:

- »Hvad slags mænd burde I derfor være? ... Ligesom jeg er« (3 Ne 27:27; se også 3 Ne 12:48).
- »Kom og følg mig, så vil jeg gøre jer til menneskefiskere« (Matt 4:19).
- »Jeg har givet jer et forbillede, for at I

skal gøre, ligesom jeg har gjort mod jer« (Joh 13:15; se også Joh 14:6).

Disse og andre lignende skriftsteder blev ikke skrevet som forslag. De er guddommelige nødvendigheder! Vi skal følge hans eksempel!

For at muliggøre vores ønske om at følge ham, kunne vi overveje fem egenskaber ved hans liv, som vi kan følge.

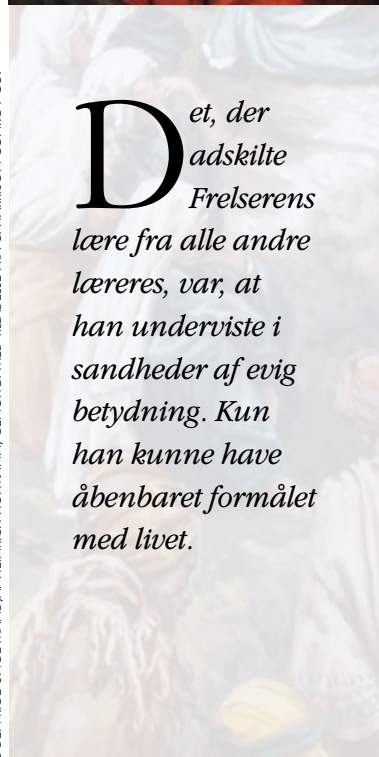
Kærlighed

Hvis jeg spurgte jer, hvilken egenskab i hans liv I først ville påpege, tror jeg, at I først ville nævne hans kærlighed. Dette ville omfatte hans barmhjertighed, venlighed, næstekærlighed, hengivenhed, tilgivelse, nåde, retfærdighed og mere. Jesus elskede sin Fader og sin mor (se Joh 19:25-27). Han elskede sin familie og de hellige (se Joh 13:1; 2 Thess 2:16). Han elskede synderen uden at undskylde synden (se Matt 9:2; L&P 24:2). Og han belærte os om, hvordan vi kan udtrykke vores kærlighed til ham. Han sagde: »Elsker I mig, så hold mine bud« (Joh 14:15). For så at understrege, at hans kærlighed ikke var *betingelsesløs*, tilføjede han: »Hvis I holder mine bud, vil I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed« (Joh 15:10; se også L&P 95:12; 124:87).

Et andet udtryk for vor Frelsers kærlighed var hans tjeneste. Han tjente sin Fader, og han tjente de mennesker, som han boede og arbejdede blandt. På begge områder kan vi følge hans eksempel. Vi skal tjene Gud og »vandre ad hans veje og elske ham« (5 Mos 10:12; se også 11:13; Jos 22:5; L&P 20:31; 59:5). Og vi skal elske vores næste ved at tjene dem (se Gal 5:13; Mosi 4:15-16). Vi

Det, der adskilte Frelserens lære fra alle andre læreres, var, at han underviste i sandheder af evig betydning. Kun han kunne have åbenbaret formålet med livet.

begynder i vores familie. Den dybe kærlighed, der binder forældre til deres børn, smedes ved at tjene dem gennem hele deres totale afhængighedsperiode. Senere i livet kan pligtopfyldende børn få mulighed for at gengælde denne kærlighed, når de tjener deres aldrende forældre.

Ordinancer

Et andet aspekt af Frelserens eksemplariske liv var den vægt, han lagde på hellige ordinancer. I løbet af sin jordiske tjenestegering, demonstrerede han vigtigheden af frelsens ordinancer. Han blev døbt af Johannes i Jordanfloden. Selv Johannes spurgte: »Hvorfor?»

Jesus forklarede: »For således bør *vi* opfylde al retfærdighed« (Matt 3:15; fremhævelse tilføjet). Ikke blot var ordnancen altafgørende, men det eksempel Jesus og Johannes viste, var også altafgørende.

Senere indstiftede Herren nadverordinancen. Han forklarede symbolikken ved nadveren og omdelte dets hellige symboler til sine disciple (se Matt 26:26-28; Mark 14:22-24; Luk 24:30).

Vor himmelske Fader gav også belæring angående ordinancer. Han sagde: »Således må I fødes på ny ind i Himmeriget ved vand og ved Ånden og blive rensset ved blod, nemlig ved min Enbarnes blod, så I kan blive helliggjort fra al synd og nyde det evige livs ord i denne verden og evigt liv i den tilkommende verden, ja, udødelig herlighed« (Moses 6:59).

Under Herrens efterjordiske tjenestegering blev frelsens højere ordinancer åbenbaret (L&P 124:40-42). Han skænker disse ordinancer i sine hellige templer. I vor tid bliver tvætning, salvelse og begavelse skænket personer, som er velforberejede (se L&P 105:12, 18, 33; 110:9; 124:39). I templet kan en person besejles til sin ægtefælle, til forfædre og til efterkommere (se L&P 132:19). Vor Mester er en lovens og ordens Gud (se L&P 132:18). Hans fokus på ordinancer er en vægtig del af hans forbillede for os.

Bøn

Et tredje aspekt ved Herrens eksemplariske tjenestegering er bøn. Jesus bad til sin Fader i himlen og belærte også os om, hvordan vi skulle bede. Vi skal bede til Gud den

evige Fader i hans Søns Jesu Kristi navn, gennem Helligåndens kraft (se Matt 6:9-13; 3 Ne 13:9-13; JSO, Matt 6:9-15). Jeg holder meget af Joh, kap. 17, hvor Herren går i forbøn for os. I bønnen taler Sønnen frit med sin Fader på vegne af sine disciple, som han elsker. Det er et mønster på effektiv og barmhjertig bøn.

Kundskab

Herrens brug af sin guddommelige kundskab er det fjerde aspekt ved hans forbillede. Som nævnt tidligere, så anerkender mange ikke-kristne, at Jesus var en stor lærermester. Det var han bestemt. Men på hvilken måde adskilte hans lære sig? Var han en dygtig lærer i ingeniørvidenskab, matematik eller naturvidenskab? Som skaber af denne og andre verdener (se Moses 1:33) så kunne han meget vel have været det. Eller som forfatter til hellig skrift, kunne han have givet fremragende undervisning i litterær komposition.

Det, der adskilte hans lære fra alle andres lære, var, at han underviste i sandheder af *evig* betydning. Kun han kunne have åbenbaret formålet med livet. Kun gennem ham kunne vi lære om vores *førjordske* eksistens og om vores *efterjordske* potentiale.

På et tidspunkt fortalte Læremesteren sine skeptiske lyttere, at de havde tre vidner om ham:

- Johannes Døber.
- De gerninger, som Jesus havde udført.
- Ordene fra Gud den evige Fader (se Joh 5:33-37).

Han kom da med et fjerde vidne: »I gransker Skrifterne, fordi I mener, at I har evigt liv i dem; og netop de vidner om mig« (Joh 5:39).

Ordet *mener* i den sætning kan først synes malplaceret. Men det er afgørende for den betydning, som Jesus søgte at overbringe. Han vidste, at mange af hans lyttere faktisk *mente*, at evigt liv var i skrifterne. Men de tog fejl. Skrifterne alene *kan ikke* skænke evigt liv. Der er selvfølgelig kraft i skrifterne, men kraften kommer fra Jesus selv. Han er Ordet: *Logos*. Det evige livs kraft ligger i ham, som »i begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet

var Gud« (Joh 1:1, se også 2 Ne 31:20; 32:3). På grund af sine skeptikers stædige holdning, fortsatte Jesus sin irettesættelse af dem: »Og dog vil I ikke komme til mig og få [evigt] liv« (Joh 5:40).

Mesteren kunne overvælde os med sin guddommelige kundskab, men det gør han ikke. Han ærer vores handlefrihed. Han lader os få glæden ved at gøre en opdagelse. Han opmuntrer os til at omvende os fra vore fejltrin. Han lader os opleve den frihed, der kommer af vores villige lydighed mod hans guddommelige lov. Ja, den måde, hvorpå han bruger sin kundskab er et stort forbillede for os.

Udholdenhed

Et femte aspekt ved Herrens tjenestegering er hans forpligtelse til at holde ud til enden. Han trak sig aldrig fra sin opgave. På trods af at han led mere, end vi kan forstå, så var han ikke en person, der gav op. Gennem dybe prøvelser holdt han ud, til opgaven var fuldført: At sone for hele menneskehedens synder. Da han hang på korset, var hans sidste ord: »Det er fuldbragt« (Joh 19:30).

Anvendelse i vores liv

Disse fem egenskaber ved hans tjenestegering kan anvendes i vores eget liv. Det tydeligste bevis på vores beundring af Jesus, er at vi efterligner af ham.

Når vi begynder at indse, hvem Jesus er, og hvad han har gjort for os, kan vi til dels forstå logikken ved det første og største bud: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind og af hele din styrke« (Mark 12:30). Med andre ord, alt, hvad vi tænker, gør og siger, bør være gennemsyret af vores kærlighed til ham og hans Fader.

Spørg jer selv: »Er der nogen, som jeg elsker mere end Herren?« Sammenlign så jeres svar med disse standarder, sat af Herren:

- »Den, der elsker far eller mor mere end mig, er mig ikke værd,
- og den, der elsker søn eller datter mere end mig, er mig ikke værd« (Matt 10:37).

Herrens eksemplariske liv udgjorde hans jordiske tjenestegerning. Det omfatter hans lærdomme, lignelser og prædikener. Det favner hans barmhjertige brug af præstedømmemyndighed.

Kærligheden til familie og venner er, uanset hvor stor den er, meget mere dybfølt, når den er forankret i Jesu Kristi kærlighed. Forældres kærlighed til børn har større betydning her og hinsides på grund af ham. Alle kærlige forhold opløftes ved ham. Vor himmelske Faders og Jesu Kristi kærlighed giver oplysning, inspiration og motivation til at elske andre på en ophøjet måde.

Ordinancer giver et fokus på tjeneste af evig værdi. Forældre bør overveje, hvilken ordinance hvert barn har brug for næste gang. Hjemmelærere bør tænke på en passende ordinance, som hver enkelt familie, som de tjener, har brug for.

Frelserens eksempel på *bøn* minder os om, at personlig bøn, familiebøn og bønssom udøvelse af vore opgaver i Kirken, bør være en del af vores liv. At kende og gøre Faderens vilje giver stor åndelig styrke og selvtillid (se L&P 121:45). Det er Herrens side, vi ønsker at være på.

Kundskab »om ting, som de virkelig er, og om ting, som de virkelig vil blive« (Jakob 4:13) lader os handle ud fra sande principper og lærdomme. Den kundskab vil opløfte vores niveau af adfærd. Handlinger, der ellers kunne drives af lyst og følelser, vil erstattes af gerninger, formet af fornuft og ret.

En forpligtelse til *at holde ud til enden* betyder, at vi ikke vil bede om at blive afløst fra et kald til at tjene. Det betyder, at vi vil være udholdende i vores stræben på et værdigt mål. Det betyder, at vi aldrig vil opgive en kær, som er kommet på afveje. Og det betyder, at vi altid vil sætte vores evige familieforhold højt, selv i svære tider med sygdom, handicap eller død.

Jeg beder af hele mit hjerte til, at Herrens forvandlende påvirkning vil gøre en stor forskel i jeres liv. Hans mission og tjenestegerning kan velsigne enhver af os nu og til evig tid. ■

Fra en tale, der blev holdt på Brigham Young University den 18. august 1998. Hvis du vil læse hele den engelske tekst, findes den på speeches.byu.edu.

NOTE

1. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 50.

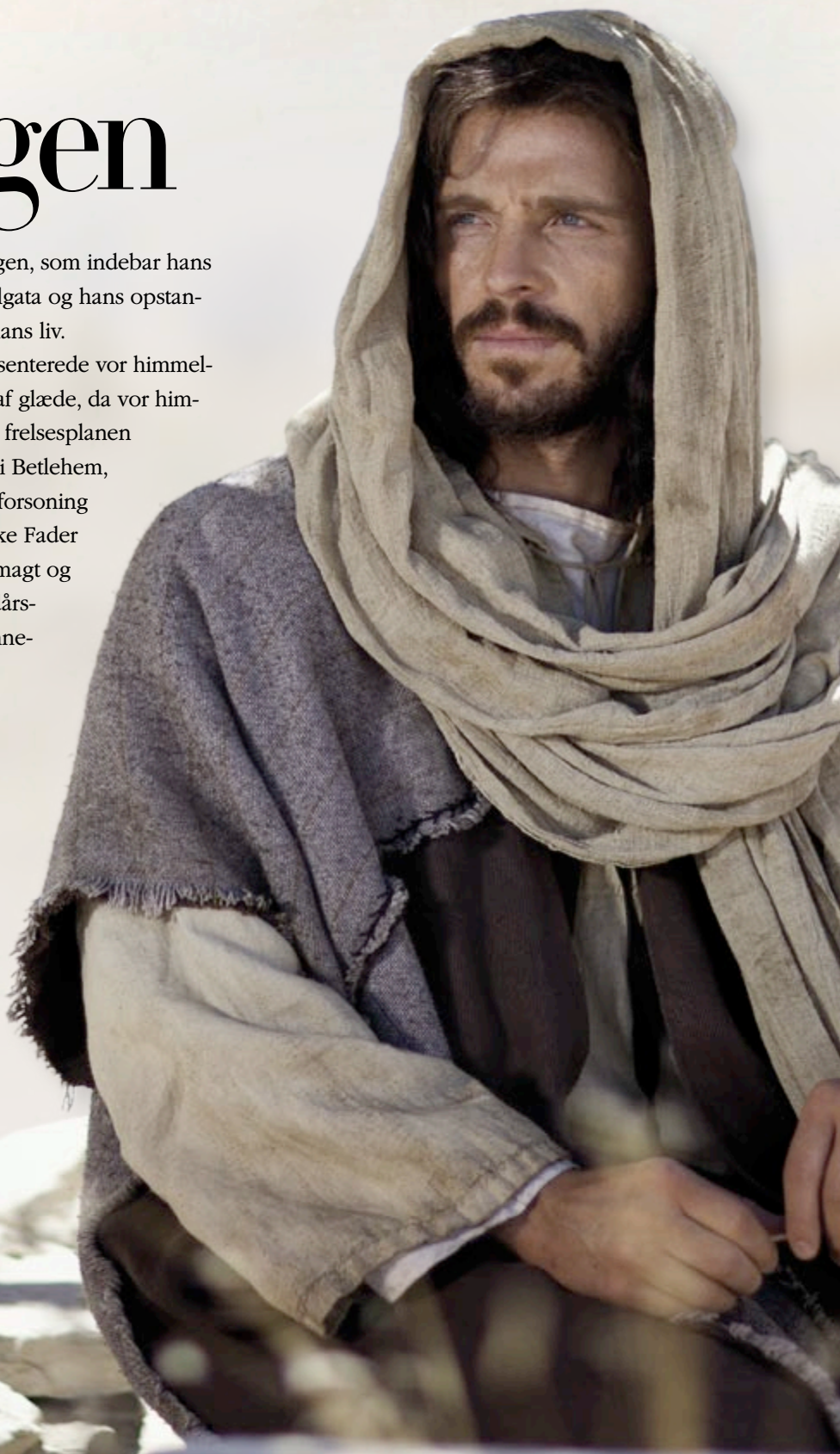
Påskeugen

Vor Frelser Jesus Kristus fuldførte forsoningen, som indebar hans lidelse i Getsemane, hans korsfæstelse på Golgata og hans opstandelse fra graven – i løbet af den sidste uge i hans liv.

I rådet i himlen, før jorden blev skabt, præsenterede vor himmelske Fader sin plan for os, sine børn. Vi råbte af glæde, da vor himmelske Fader valgte Jesus Kristus til at udføre frelsesplanen (se Job 38:7 og Abraham 3:27). Født af Maria i Betlehem, levede Jesus et syndfrit liv. Takket være hans forsoning kan vi vende tilbage og bo med vor himmelske Fader og modtage evigt liv. Jesus vil igen komme i magt og herlighed for at dvæle på jorden under tusindårsriget, og han vil stå som dommer for alle mennesker på den sidste dag.

Følgende er billeder fra bibelvideoer, som skildrer den sidste uge af Frelserens liv. Overvej at læse skriftstederne, der står anført for hvert billede. Begivenhedernes kronologiske orden kan ses på skemaet for de fire evangelier i Guide til Skrifterne. Bibelvideoerne er tilgængelige på biblevideos.lds.org.

BILLEDER © IRI

På den femte dag inden påsken, red Jesus ind i Jerusalem på et føl, som det var blevet profeteret. Folk, der anerkendte ham som deres konge, råbte »Hosianna,« og lagde deres kapper og palmeblade på jorden foran føllet (se Matt 21:1-11; Mark 11:1-11, Zak 9:9).

For anden gang i løbet af sin jordiske tjenestegerning, ryddede Jesus tempelgårdene. »Mit hus skal kaldes et bedehus.« Men I gør det til en røverkule,« sagde han til vekselererne (Matt 21:13). Derpå kom mange blinde og lamme til ham i templet, og han helbredte dem. Men da ypperstepræsterne og de skriftkloge så hans mirakler, blev de vrede og søgte at finde en måde, hvorpå de kunne slå ham ihjel (se Matt 21:12-17; Mark 11:15-19).

Jesus Kristus, Faderens Enbårne Søn, indvilligede i at komme til jorden for at frelse alle mennesker fra faldet (se 1 Ne 11:16-22, 26-33; Alma 7:10-13).

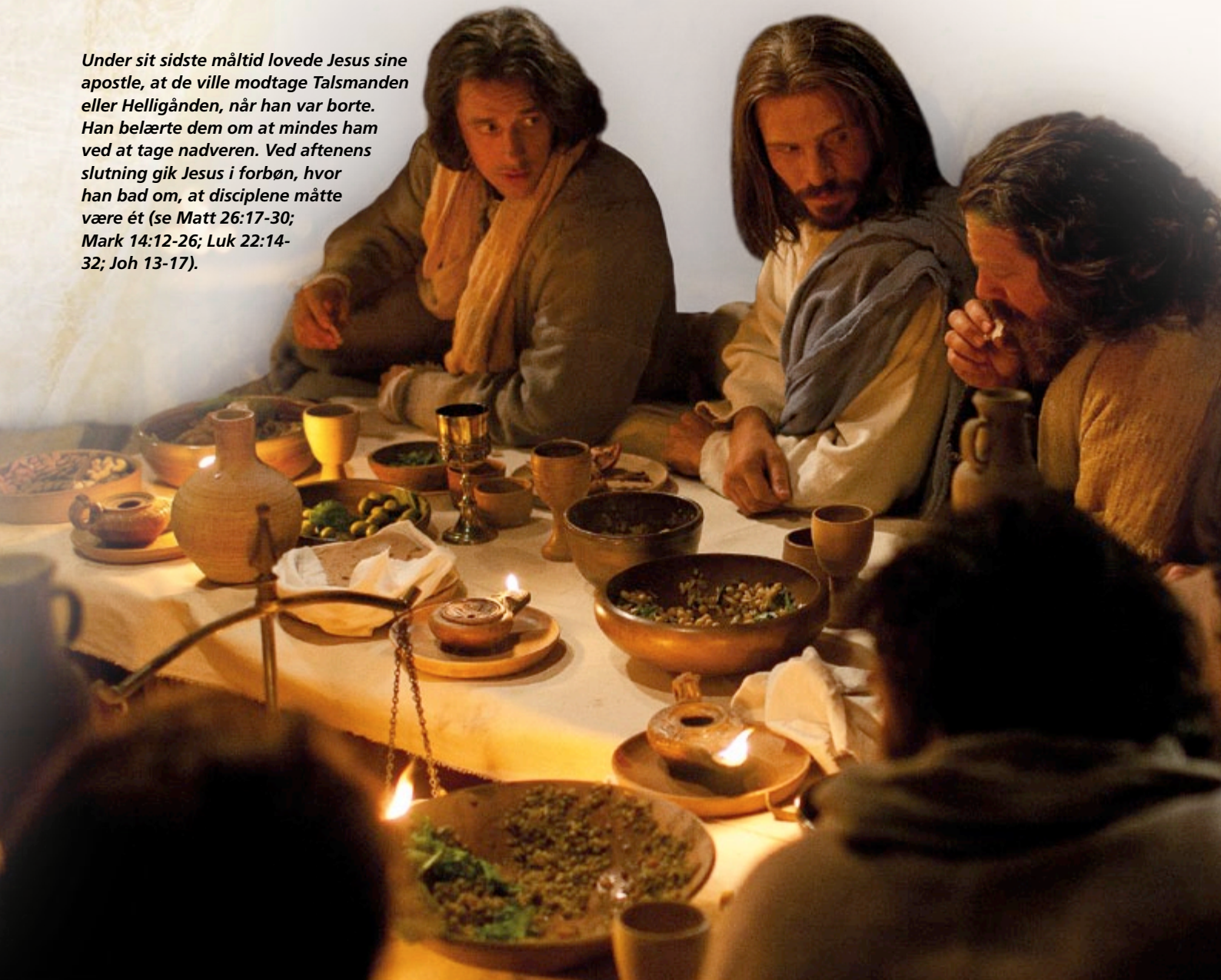

I løbet af ugen gav Frelseren nogle af sine mest mindeværdige prædikener, deriblandt hans lære om den fattige enkens gave (se Mark 12:41-44; Luk 21:1-4).

I Getsemane have knælede Frelseren og bad. Hans lidelse for verdens synder fik ham »til at skælve af smerte og til at bløde fra hver pore og til at lide på både legeme og ånd« (L&P 19:18). Ikke længe efter arresterede Judas Iskariot og en skare af væbnede mænd Jesus, og alle disciplene forlod Herren og flygtede (se Matt 26:36-56; Mark 14:32-50; Luk 22:39-53).

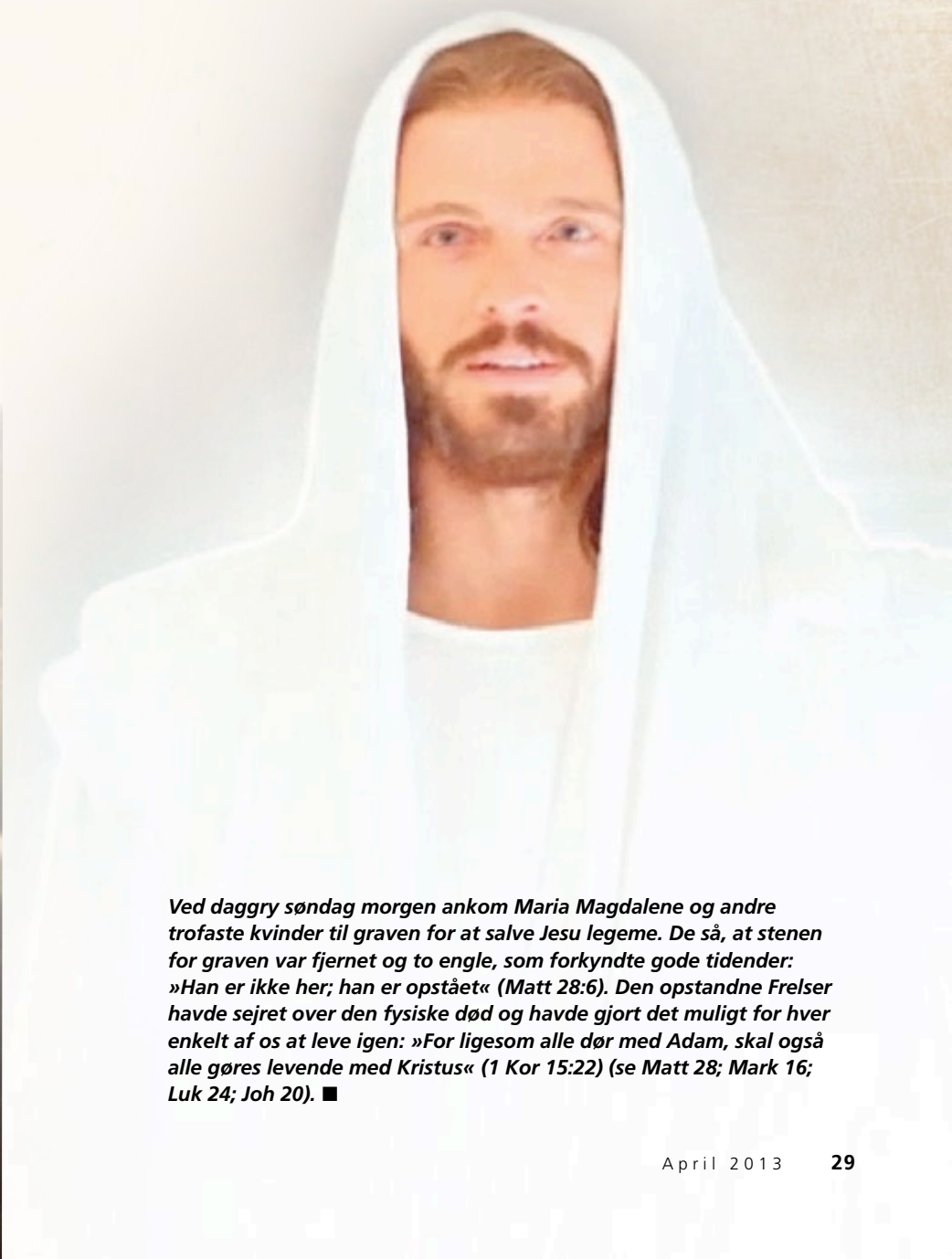

Under sit sidste måltid lovede Jesus sine apostle, at de ville modtage Talsmanden eller Helligånden, når han var borte. Han belærte dem om at mindes ham ved at tage nadveren. Ved aftenens slutning gik Jesus i forbøn, hvor han bad om, at disciplene måtte være ét (se Matt 26:17-30; Mark 14:12-26; Luk 22:14-32; Joh 13-17).

Efter en ulovlig rettergang og brutal piskning lod Jesus Kristus sig korsfæste, hvilket fuldbyrdede det »store og sidste offer«, der gjorde frelse mulig for alle Guds børn (se Alma 34:14-15). Inden mørkets frembrud havde Jesu tilhængere fjernet hans legeme fra korset, svøbt ham i linnedklæder og salver og lagt ham i en grav (se Matt 27; Luk 23; Mark 15; Joh 19).

Ved dag gry søndag morgen ankom Maria Magdalene og andre trofaste kvinder til graven for at salve Jesu legeme. De så, at stenen for graven var fjernet og to engle, som forkyndte gode tidender: »Han er ikke her; han er opstået« (Matt 28:6). Den opstandne Frelser havde sejret over den fysiske død og havde gjort det muligt for hver enkelt af os at leve igen: »For ligesom alle dør med Adam, skal også alle gøres levende med Kristus« (1 Kor 15:22) (se Matt 28; Mark 16; Luk 24; Joh 20). ■

Hjælp børn MED AT

FORBEREDE SIG TIL DÅB

Jessica Larsen og Marissa Widdison

Kirkens Tidsskrifter

Barndommen er en tid fyldt med frydefulde »første gange«. Den første gang man cykler, går i skole eller prøver en ny slags mad, er nogle af de spændende eventyr, der former et barns liv. Som voksne, har vi mulighed for at hjælpe børnene på vej. En vej, der er fyldt med opdagelse. Som voksne i Kirken, har vi også muligheden for at hjælpe dem med at vokse i evangeliet (se L&P 68:25). Hvad kan vi gøre for at sikre os, at et barns dåb – den første pagt et barn indgår med vor kærlige himmelske Fader – bliver en smuk og betydningsfuld begivenhed?

»Det er Kirkens grundlæggende formål at undervise de unge – først i hjemmet og siden i kirken,« forklarede præsident Boyd K. Packer.¹

I de følgende eksempler fortæller forældre, hvordan de forberedte deres børn på dåbens og bekræftelsens hellige ordinancer og pagter.

Vi begynder tidligt

»Det år, hvor barnet fylder syv, er en fejringstid,« siger Lori, der er mor til fire. Hun og hendes mand underviser deres børn om dåb fra de bliver født. Men når børnene fylder syv år, begynder familien på en mere specifik forberedelse. Én gang om måneden holder de en familieaften, hvor lektionen omhandler forskellige emner, der relaterer til dåb, såsom pagter og Jesu eksempel.

Lori siger at i løbet af den måned, hvor børnene fylder otte år, er lektionerne især følelsesbetonede. Hun viser børnene det tøj, som de var iklædt under deres navngivelse, og hun fortæller om dagen, da ordinancen blev udført.

»Det er et perfekt tidspunkt til at fokusere på tempelpagternes velsignelser,« påpeger Lori. »Vi gør altid noget ud af at undervise i, at valget af dåb er det første skridt i forberedelsen på templets velsignelser.«

Vi gør det til et familieanliggende

Monica, mor til fire, anbefaler, at man involverer ældre børn i at hjælpe yngre søskende med at forberede sig, hver gang muligheden byder sig. »Det er virkelig stærkt for dem at høre deres teenagebror eller -søster vidne og fortælle om deres oplevelse,« siger hun. Lori tilføjer, at de sommetider beder børnene, der forbereder sig til dåb, om at undervise deres yngre søskende om det, som de har lært.

Vi bruger det som et redskab i missioneringen

Da Daniels datter fyldte otte år, vidste han, at hun gerne ville have venner med til sin dåb, som ikke var medlemmer af Kirken. Så familien besluttede at invitere venner fra skolen og fra nabolaget med til Allison's dåb. Disse venner blev bedt om at medbringe deres yndlingsvers fra Bibelen til dåben. Efter dåben, understregede Allison versene i sine nye skrifter og skrev navnene på sine venner i marginen.

»Vi var som hendes familie selvfølgelig meget involverede i dagen. Men efter et lille stykke tid lod vi hende også bare være sammen med vennerne, og lod hende tale om det, som hun følte,« sagde Daniel. »Det var virkelig et rørende øjeblik at se vores datter være et eksempel.«

Vi øver os på biskoppens interview

Kimberly, mor til børn, der nærmer sig dåbsalderen, mindes at træde ind på biskoppens kontor for at få sit dåbsinterview, da hun var otte år. »Jeg var så nervøs!« siger Kimberly.

Nu forsøger hun at sikre sig, at hendes børn ikke går i panik. Hun og hendes mand taler med deres børn om interviewet med biskoppen og stiller dem spørgsmål om dåb på en interviewlignende måde. Disse interview gør mere end blot at gøre børnene bekendt med interviewprocessen – de opmuntrer også børnene til at tænke dybere over, hvad dåbspagten betyder for dem.

Vi har en vidunderlig mulighed

Disse forældre er hurtige til at påpege, at de ikke har gjort noget usædvanligt for at forberede deres børn til dåb og bekræftelse, men mange af dem brugte ord, som »grundige« og »regelmæssige« til at beskrive de lektioner, som de har undervist i i årenes løb. »Vi sørgede for, at vores børn forstod, at det var et meget vigtigt skridt i deres liv, og at det har betydning,« siger Kimberly. »Vi sørgede altid for, at vi selv forberedte dem, og ikke blot håbe på, at deres primarylærere ville undervise dem.«

Sikke en vidunderlig mulighed vi som forældre er blevet givet for at forberede vores elskede børn til dåb og bekræftelse! Når vi bønsonst gør dette, vil Herren være med os i at forme denne første oplevelse med at indgå en pagt til et stærkt fundament for fremtidig åndelig udvikling. ■

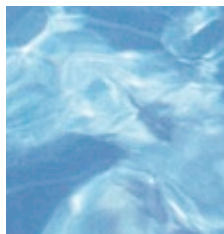
De følgende to sider besvarer nogle af de spørgsmål, som børn har omkring dåb og bekræftelse.

NOTE

1. Boyd K. Packer, »Undervis børnene«, *Liahona*, maj 2000, s.16.

Forstå dåben

Marissa Widdison
Kirkens Tidsskrifter

Hvem døber mig?

Den, der skal døbe dig, skal have præstedømmet – myndigheden til at handle i Guds navn. Da Jesus ønskede at blive døbt, gik han til Johannes Døber, som havde præstedømmet (se Matt 3:13).

Den person, der skal døbe dig, får tilladelse fra din biskop eller grenspræsident.

Skal jeg helt under vandet for at blive døbt?

Jesus blev døbt ved nedsænkning, hvilket betyder, at han kom helt ned under vandet og kom hurtigt op igen (se Matt 3:16). Du vil blive døbt på samme måde. Når vi bliver døbt på denne måde, bliver vi mindet om, at vi efterlader det gamle liv og begynder et nyt liv, som er helliget til at tjene Gud og hans børn.

Hvilke løfter giver jeg, når jeg bliver døbt?

Når du bliver døbt, indgår du en pagt eller et løfte, der går begge veje, med din himmelske Fader. Du lover ham, at du vil gøre visse ting, og han lover at velsigne dig. Denne pagt er beskrevet i nadverbønnen, der bliver udtalt hver søndag (se L&P 20:77-79). Du lover at –

- huske på Jesus Kristus.
- holde hans befalinger.
- påtage dig Kristi navn, hvilket betyder at sætte hans værk først i dit liv og gøre det, som han ønsker, i stedet for det, som verden ønsker.

Når du holder dette løfte, lover vor himmelske Fader, at Helligånden vil være hos dig, og at dine synder vil blive tilgivet.

Hvad er Helligånden?

Helligåndsgaven er en af vor himmelske Faders mest dyrebare gaver. Din dåb af vand er ikke fuldført, før mænd, der bærer Det Melkisedekske Præstedømme, giver dig en velsignelse, så du kan modtage Helligånden (se Joh 3:5).

Helligånden er et medlem af Guddommen. Han vidner om vor himmelske Fader og Jesus Kristus og hjælper os til at vide, hvad der er sandt. Han hjælper os med at være åndeligt stærke. Han advarer os om farer. Han hjælper os med at lære. Helligånden kan hjælpe os med at føle Guds kærlighed.

Når du bliver bekræftet som medlem af Kirken, vil Helligånden være hos dig altid, hvis du vælger det rette.

Hvorfor skal jeg være mindst otte år for at blive døbt?

Herren har lært os, at børn ikke bør døbes, før de er gamle nok til at skelne mellem rigtigt og forkert, hvilket skrifterne siger, er otte år (se Moro 8:11-12; L&P 29:46-47; 68:27).

Eldste Jairo Mazzagardi
De Halvfjerds

Draget mod templet

For mange vækker templet følelser, der med det samme gennemborer hjertet.

Før jeg blev kaldet som medlem af De Halvfjerds' Andet Kvorum, brugte min hustru og jeg mange år på at tjene i templet i Campinas og São Paulo i Brasilien. I begge templer blev jeg ofte forundret over, at mennesker, der på deres rejse passerede templet, blev så draget af det, at de holdt ind til siden og kom ind og spurgte til det.

Når de trådte ind, informerede vi dem om, at de ikke kunne gå videre uden passende forberedelse. Så forklarede vi dem om templets formål, fortalte om nogle af evangeliets grundlæggende læresætninger og inviterede dem til at mødes med missionærerne. For mange gode mennesker er templet i sig selv en fantastisk missionær, fordi det vækker følelser, der med det samme gennemborer hjertet.

Min hustru Elizabeth og jeg kender selv til kraften bag sådanne følelser. For snart 40 år siden begyndte en god ven og kollega flygtigt at nævne evangeliet over for os under vore samtaler. Ved flere lejligheder sendte han missionærerne for at besøge os. Vi kunne godt lide missionærerne og besluttede os for at høre lektionerne, men vi var sandt at sige ikke interesserede i det, som de underviste i.

Det ændrede sig i oktober 1978, da min kollega inviterede flere venner, deriblandt os, med til templets åben hus i São Paulo i Brasilien. Han lejede flere busser for egne midler, så hans venner kunne tage med ham til templet, som lå ca. 80 km væk.

Da Elizabeth trådte ind i dåbsværelset, følte hun noget, som hun aldrig før havde oplevet, noget, som hun senere genkendte som Helligånden. Det var en følelse af stor glæde i hendes hjerte. I det øjeblik vidste hun, at Kirken var sand, og at dette var Kirken, som hun gerne ville tilslutte sig.

Jeg fik en lignende følelse ved slutningen af det åbenthus, da vi blev vist ind i beseglingsværelset og undervist i læren om evige familier. Denne lære rørte mig. Jeg nød succes i min profession, men jeg havde længe følt et tomrum i min sjæl. Jeg vidste ikke, hvad der kunne fylde det tomrum, men jeg fornemmede, at det havde noget med familien at gøre. Det var der i beseglingsværelset, at tingene begyndte at falde på plads for mig i mit sind og hjerte.

Inden for få dage kontaktede missionærerne os igen. Denne gang var vi meget interesserede i at høre deres budskab.

Ældsterne opfordrede os til at bede indtrængende om sandheden. For mig, var det den eneste måde, jeg *kunne* bede på. Jeg vidste, at jeg ikke kunne forpligte mig til at tilslutte mig Kirken uden at have et rigtigt vidnesbyrd. Jeg var ivrig efter at henvende mig til vor himmelske Fader i bøn for at få en bekræftelse af ham, men på samme tid var jeg sikker på, at han ville besvare mig. Jeg delte mit hjertes inderste ønsker med ham og bad ham om at give mig et svar, der ville forsikre mig om, at det var det rette at tilslutte mig Kirken.

I søndagsskolen den følgende uge sad vores ven, der havde inviteret os med til templets åbent hus, bag mig. Han lænede sig forover og begyndte at tale til mig. De ord, som han sagde, besvarede præcis det, som jeg havde bedt om at få at vide. Jeg var ikke i tvivl om, at min himmelske Fader talte til mig gennem ham. På det tidspunkt var jeg en barsk og hård mand, men mit hjerte blødgjordes, og jeg begyndte at græde. Da min ven var færdig, inviterede han min hustru og jeg til at blive døbt. Vi sagde ja.

Den 31. oktober 1978, mindre end en måned efter vores oplevelse i templet i São Paulo, blev vi døbt og bekræftet. Den næste dag deltog vi i den anden indvielsession af templet i São Paulo i Brasilien. Et år senere vendte vi tilbage til templet med vore to sønner for at blive beseglet som familie. Alle tre begivenheder var smukke, mindeværdige oplevelser. Vi har bevaret disse følelser ved fortsat og regelmæssigt at komme i templet gennem årene.

På selve 28-års dagen for vores dåb, stod min hustru og jeg igen i templet i São Paulo i Brasilien. Jeg var lige blevet kaldet som tempelpræsident. Det var en meget bevægende oplevelse for os at gå i gangene i Herrens hus og på ny føle de kærlige følelser, der igangsatte vores konvertering.

Templet bringer fortsat stor glæde hos min hustru og jeg. Når vi ser et ungt par, der træder ind i templet for at blive beseglet som en evig familie, føler vi stort håb.

Mange mennesker verden over er beredte til at høre evangeliets budskab. De føler en tørst lig den, som jeg følte for mere end 30 år siden. Templet og dets ordinancer er stærke nok til at slukke den tørst og fylde deres tomrum. ■

DER VAR NOGET GALT MED MIT FLY

Da jeg en aften kørte mit fly, der var fyldt med passagerer, ud til startbanen, havde jeg en følelse af, at der var noget galt med flyets styresystem. For at bekræfte min åndelige tilskyndelse, kørte jeg af rullevejen og foretog nogle få 360-graders vendinger. Alting synes at være i orden.

Jeg tænkte: »Skal jeg lette og få passagerne til destinationen til tiden, eller skal jeg køre tilbage til gaten?« Jeg vidste, at det ville medføre en stor forsinkelse. Rullevejene er ensrettede. Jeg skulle vente, til kontroltårnet kunne give mig plads til at komme gennem trafikken. Derpå skulle vi vente på,

at mekanikerne kunne tjekke flyet. Forsinkelserne ville skabe problemer for flyselskabet og for passagerne, der skulle møde mennesker og nå andre flyforbindelser. Jeg tænkte også på, hvordan teknisk afdeling ville reagere, når jeg meldte problemer med flyet, men ikke havde andet end en stærk fornemmelse.

Som flykaptajn var jeg ansvarlig for vores sikkerhed, så jeg besluttede mig for at følge min fornemmelse og vende om.

Da vi ankom til gaten, fortalte jeg mekanikeren, at jeg følte, at der var noget galt med flyet, men at jeg

ikke vidste, hvad problemet var. Han mente ikke, at der var et problem.

»Det er sikkert bare den våde rullevej,« sagde han. »Flyet kan være gledet på asfalten.« Han indvilligede dog i at tjekke styreudstyret på flyets næsehjul. Efter at have tjekket det, bad han mig om at få passagerne ud, så han kunne prøvekøre flyet.

Da han efter 30 minutter vendte tilbage, var han meget bekymret. Under prøveturen havde han hørt en uregelmæssig, skurrende lyd. Da han bremsede for at vende om til gaten, mistede han kontrollen over flyet og kørte næsten af rullevejen.

En nærmere undersøgelse viste, at bremserne aftenen før ikke var blevet tjekket ordentligt. Hvis jeg var landet efter vores tur, ville bremserne svigte, og jeg ville have mistet kontrollen over flyet.

Jeg fik et andet fly, og jeg fik mine passagerer sikkert til destinationen tre timer forsinket.

Jeg er glad for, at jeg lyttede til Åndens hvisken. Jeg ved, at Ånden vil vejlede os, hvis vi søger Herrens vejledning og lytter til de tilskyndelser, der kommer. ■

Craig Willie, Utah, USA

Jeg tænkte på, hvordan teknisk afdeling ville reagere, når jeg meldte om problemer med flyet, men ikke havde andet end en stærk fornemmelse.

FIND GLÆDE VED LIVET

På et tidspunkt læste jeg en konference-tale af ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum. Selvom jeg havde hørt og læst denne tale før, var der en sætning, der fangede min opmærksomhed og forblev i mine tanker.

Et par timer senere kom min søn, som boede i en lejlighed med sine venner, på besøg. Han havde været på mission og havde taget et par semestre på college. Han var usikker på, hvilken uddannelse han skulle vælge, og hvilket karrierevalg han skulle træffe. Fordi han havde været frustreret og følt at uddannelse, på dette tidspunkt, var spild af tid og penge, tog han orlov fra studierne og begyndte at arbejde på fuldtid.

Han fortalte mig, at en af hans venner havde foreslået, at de kunne tage til Bahamas eller Caribien, få arbejde dér og have det sjovt et par måneder. Min søn var meget begejstret for muligheden. Jeg kunne nemt forestille mig, hvor spændende en sådan ubekymret oplevelse kunne være for en ung mand.

Lige i det øjeblik kom jeg i tanke om ældste Scotts fantastiske tale. Jeg tog fat i *Ensign* og læste følgende for min søn: »I er her på jorden i en guddommelig hensigt. Det er ikke for at blive underholdt i det uendelige eller for konstant at være på jagt efter fornøjelser. I er her for at blive prøvet, for at vise jer selv, at I kan modtage de ekstra velsignelser, som Gud har til jer.

Den hærdende virkning fra tålmodighed er et krav« (»Find glæde ved livet«, *Stjernen*, juli 1996, s. 25).

Uden at sige et ord, tog min søn tidsskriftet, gik herfra og læste hele talen. Han fortalte senere, at han ikke ville begive sig ud på sit ø-eventyr.

Med tiden kom han ind på politiskolen, en vej, der førte til, at han mødte sin fremtidige hustru. De blev gift i templet i Mesa i Arizona og har i dag tre vidunderlige børn. I 2010 færdiggjorde min søn sin bachelorgrad og finder virkelig »glæde ved livet«.

Min søns eventuelle eventyr kunne have været en god

oplevelse, på den anden side kunne det også have været farligt, åndeligt set. Hver eneste gang jeg reflekterer over denne oplevelse, bliver jeg rørt af Ånden.

Jeg er taknemlig for profeternes ord, og fordi jeg blev tilskyndet til at huske en tale, så jeg kunne give vejledning. Jeg er også taknemlig, fordi min søn lyttede til en Herrens budbringer og lod Ånden påvirke ham. Jeg ved, at hvis vi lytter og følger Frelserens og hans tjeneres lærdomme, vil der komme mange velsignelser og milde barmhjertigheder. ■

Karen Rockwood, Idaho, USA

Da min søn fortalte mig, at en af hans venner havde foreslået, at de tog til Bahamas eller Caribien for at have det sjovt et par måneder, kom jeg i tanke om ældste Scotts budskab.

TELEFONEN DØDE

Mens min mand og jeg boede i den russiske by Rostov-on-Don, blev vi i marts 1997 døbt ind i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Efterhånden som jeg studerede Kirkens lærdomme, blev mange af mine spørgsmål besvaret. Det var spændende at lære om frelsesplanen, deriblandt om dåb for de døde. Jeg blev overrasket over at lære, at vi kunne blive døbt på vegne af vore afdøde forfædre.

Et år efter vores dåb opfordrede missionspræsidenten os til at

forberede os til at tage til templet. Som del af vore forberedelser, begyndte vi at lave slægtsforskning. En dag, da jeg tænkte på at gøre dette arbejde, ringede telefonen. Det var min svigermor. Jeg spurgte hende, om hun ville sende mig en liste af navne på afdøde slægtninge på min mands side af familien. Hun blev forbavset og fortalte mig, at dåb for de døde ikke var Kristi lære, men snarere noget, som mormonerne havde fundet på. Jeg vidste ikke, hvordan jeg skulle svare hende,

for jeg var ikke bekendt med de skriftsteder, der støttede denne lære.

Mens jeg overvejede, hvordan jeg skulle svare, døde telefonen. Et øjeblik var jeg ikke sikker på, hvad der var sket, men jeg lagde på og gik ind i soveværelset. Jeg tog fat i Det Nye Testamente, knælede for at bede og bad min himmelske Fader fortælle mig, hvor jeg kunne finde svaret.

Da jeg havde bedt, åbnede jeg Bibelen. Jeg følte, at noget sagde mig, at jeg skulle læse det 29. vers på den side, hvor jeg havde slået op. Jeg var i 1 Korinther, kapitel 15, som taler om læren om dåb for de døde.

Jeg var rørt og overrasket over, at min himmelske Fader havde besvaret min bøn lige i det øjeblik. Det var en vidunderlig følelse.

Jeg tænkte meget over denne oplevelse, da telefonen pludselig ringede igen. Det var min svigermor, der spurgte mig, hvorfor jeg havde lagt på. Jeg fortalte hende, at det vidste jeg ikke, men bad hende om at slå op i Bibelen og læse 1 Kor 15:29.

Et par dage efter lå der en liste med navne på afdøde slægtninge på mit bord. Min svigermor havde læst skriftstedet og troede nu på, at Frelseren, gennem apostlen Paulus, havde belært om læren om dåb for de døde.

Gud har lovet store velsignelser til dem, som udfører denne frelsende tjeneste. Jeg ved, at det er sandt. ■
Seda Meliksetjan, Armenien

Min svigermor fortalte mig, at dåb for de døde ikke var Kristi lære, men snarere noget, som mormonerne havde fundet på.

HVOR KAN JEG FÅ FAT PÅ ET SÅDANT TIDSSKRIFT?

Engang da jeg var på en rejse med min familie fra Nevada til Alaska, indledte jeg en samtale med en høj, flot og venlig kvinde over for mig.

Hun spurgte mig, hvor jeg var på vej hen, og jeg fortalte hende, at vi var på vej til Juneau i Alaska for at besøge vores søn og hans familie. Hun fortalte mig, at hun var fra Las Vegas. Hun blev meget berørt, da hun tilføjede, at hun var på vej til Juneau for at besøge sin svigerfamilie, for at holde begravelse for sin mand, som hun havde været gift med i 20 år. Han var for nylig afdøet ved døden på grund af kræft.

Jeg så tværs over mellemgangen og tænkte på, hvor heldig jeg var at kende til frelsesplanen og være tempeltjener i templet i Las Vegas i Nevada. Jeg tænkte på, hvad jeg dog kunne gøre for at opløfte hende.

Pludselig, som lyn fra en klar himmel, kunne jeg huske et citat af profeten Joseph Smith, som jeg havde delt ud i Hjælpeforeningen. Da han organiserede Hjælpeforeningen, så han, at søstre ville »komme den fremmede til undsætning, hælde olie og vin i den ulykkelige sårede hjerte, og tørre den forældreløses tårer bort og få enkens hjerte til at fryde sig« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s. 447*).

Jeg så tværs over mellemgangen igen. Jeg så en fremmed i nød, en enke

Jeg tænkte over, hvad jeg kunne gøre, for at opløfte denne kvinde, hvis mand for nylig var gået bort.

med et knust hjerte. Jeg huskede, at jeg tidligere den dag havde læst juli nummeret 2011 af *Ensign*. Det indeholdt nogle opløftende artikler, som jeg tænkte kunne give hende lidt opmuntring og trøst.

Jeg samlede mod til mig, slog op på en artikel i tidsskriftet og bad hende om at læse den. Jeg så på hende og var overrasket over at se hende læse hver enkelt sætning – opmærksomt. Da hun var færdig, læste hun endnu en artikel.

Det var tydeligt, at hun havde læst noget, der havde rørt hende. Hun holdt

tidsskriftet helt tæt ind til sig og tørrede en tåre væk.

»Hvor kan jeg få fat på et sådant tidsskrift?« spurgte hun mig. Jeg sagde, at hun måtte beholde det. Så læste hun noget mere.

Da vi ankom til Juneau, tog hun min hånd, så mig lige i øjnene og sagde: »Tak.«

Jeg lærte noget meget vigtigt af den oplevelse. Vi er omgivet af fremmede med knuste hjerter, som trænger til kærlige, opmuntrende ord og som har brug for at vide det, som vi sidste dages hellige ved. ■

Sharon Rather, Nevada, USA

Nogle gange skal man give afkald på noget godt til fordel for noget bedre.

VÆLG DEN bedre DEL

Matthew D. Flitton

Kirkens Tidsskrifter

En dag overraskede Zoltán Szücs fra Szeged i Ungarn sin træner i kajakroning ved at fortælle ham, at han ikke kunne tage med til en konkurrence i Tyskland.

»Den lå på samme dag som min dåb, så jeg sagde nej,« siger Zoltán.

Allerede som 17-årig havde Zoltán vundet mange medaljer i kajakroning. Det er en populær sportsgren i Ungarn, og Zoltán var dygtig – dygtig nok til, at han kunne blive professionel. Ud over at beslutte at gå glip af en enkelt konkurrence, ville Zoltán også snart helt opgive kajakroning. Han havde noget bedre, han skulle tage sig til.

Kajakroning har været godt for Zoltán. Han har gennem årene med sin træner lært selvkontrol, lydighed og hårdt arbejde. Zoltán lærte også at undgå rusmidler og vaner, der kunne skade hans præstation. Det var ikke et let liv; det var ensomt og det, at blive professionel, ville kræve mere tid. Professionelle træner 12 timer om dagen og skal konkurrere på søndage.

»Jeg brugte det meste af min tid på kajakroning,« fortæller Zoltán. »Jeg var fanatisk. Og på grund af det, fravalgte jeg en masse ting i mit liv.«

Det er grunden til at Zoltán besluttede, at han ikke kunne vie sig selv til både evangeliet og kajakroning. I 2004 fortalte han sin træner, at han ikke længere ville ro.

Tidligere på året var missionærerne begyndt at undervise Zoltáns mor. Han tog ikke del i lektionerne. Han tog modvilligt imod sin mors invitation til hendes dåb. Men han blev berørt af det, som han følte, da han trådte ind i kirkebygningen. Zoltán indvilligede i at mødes med missionærerne, til dels fordi han kunne relatere til dem.

»Jeg fandt missionærerne interessante, fordi de var normale mennesker, men levede efter en højere standard,« siger han.

På grund af den høje standard, som Zoltán levede efter som kajakroer, accepterede han hurtigt evangeliets lærdomme som værdifulde. Han blev døbt to måneder senere.

Til at begynde med mente han godt, at han kunne fortsætte med at ro kajak, men bare ikke deltage i konkurrencer om søndagen. Men han er den type, som gerne vil gøre det rigtig godt, når han først har forpligtet sig

til en aktivitet eller kurs. Han valgte derfor helt at opgive kajakroningen.

Efter sin dåb, prøvede han en enkelt gang at ro kajak som hobby. Da han gjorde det, spurgte hans træner ham, om han havde lyst til at hjælpe med at undervise andre i kajakroning og organisere rejser, siden han nu ikke kunne konkurrere. Men han ville ikke forpligte sig til kajakroning – eller anden aktivitet – som ville stå i vejen for, at han kunne være en Kristi discipel.

Så Zoltán hang sin åre op og viede sit liv til tjeneste i Kirken, en beslutning, der minder om beslutningen som præsident Howard W. Hunter (1907-1995) tog, da han blev gift. Præsident Hunter var en dygtig musiker, der kunne spille på mange instrumenter. Om aftenen spillede han i et orkester, men livsstilen hos de mennesker, han omgikkes, var i modstrid med evangeliets standarder. Så præsident Hunter lagde sine instrumenter væk og tog dem kun af og til frem, når familien sang.¹

Zoltán savner kajakroning, men han indså, at hans kærlighed til kajakroning var stærk nok til at konkurrere med, og muligvis overvinde, hans kærlighed

Zoltán Szücs fra Szeged, Ungarn, gav afkald på kajakroning for at have mere tid til evangeliet.

til Herren, hvis han blev ved med at holde sig tæt til sportsgrenen.

Samme princip gælder enhver aktivitet, der fjerner os fra at være den person, som Gud ønsker, at vi skal være. For hver af os er det måske bedre at gå gennem livet uden visse ting – selvom de er gode ting – hellere end at risikere vores evige liv på dem.

»Kirken blev mit liv,« siger Zoltán.

»Jeg viste, at kajakroning ikke kunne blive en livsstil, hvis jeg ønskede at være aktiv. Det kunne kun blive på hobbyniveau, og det gjorde det let at opgive det. I stedet ønskede jeg, at fokusere på vor himmelske Fader.«

Zoltán begyndte at studere evangeliet med samme inderlighed, som han lagde i enhver bestræbelse. Han satte sig et mål om at tage på mission. Han ønskede at blive i sit land og undervise andre.

Han tjente i Ungarn og arbejder nu som gymnasielærer i engelsk. Han prioriterer stadig evangeliet. »Der er ting, som vi må give afkald på, fordi de står i vejen for Gud,« siger han. »Det er let at give afkald på noget dårligt, når vi først ved, at vi bør gøre det. Ofte indser vi ikke, når vi bør give afkald på noget godt til fordel for noget bedre. Vi tror, at fordi det ikke er dårligt, så kan vi holde fast i det og stadig følge Guds plan.« Men Zoltán ved, at vi må give afkald på det gode, hvis det afholder os fra at følge Guds plan for os. ■

NOTE

1. Se Eleanor Knowles, *Howard W. Hunter* (1994), s. 81.

»Hvordan forklarer jeg mine venner, hvorfor det er en dårlig idé at bryde kyskhedsloven?«

Vor himmelske Fader ønsker, at vi skal være glade og værdige til hans Ånd. Derfor giver han os befalinger for at hjælpe os med at holde vore tanker, ord og handlinger inden for passende grænser. Kyskhedsloven hjælper med at holde skaberkraften inden for ægteskabets grænser. En af grundene til, at han befaler, at skaberkraften kun må udtrykkes mellem mand og hustru, er, at »børn har ret til at blive født inden for ægteskabets rammer.«¹

Du kunne give et eksemplar af *Til styrke for de unge* til dine venner. Den giver flere grunde til, hvorfor det er godt at overholde kyskhedsloven: »Når du er seksuel ren, forbereder du dig til at indgå og holde hellige pagter i templet. Du forbereder dig til at bygge et stærkt ægteskab og til at bringe børn til verden som en del af en evig og kærlig familie. Du beskytter dig selv mod den åndelige og følelsesmæssige fare, der kommer af seksuel intimitet uden for ægteskabet. Du beskytter også dig selv mod skadelige sygdomme. Seksuel renhed hjælper dig til at have selvtillid og være virkelig lykkelig og forbedrer din evne til at træffe gode beslutninger nu og i fremtiden.«²

Templet

Vor himmelske Fader har et guddommeligt formål for hver enkelt af os, og det formål kan opnås i templet. Vi bør være værdige til at komme i templet, så vores familie kan være beseglet til evig tid. Vi skal bo med vor himmelske Fader igen, og det vigtigste er, at vi vil få en glæde uden ende, som uværdige ikke kan have.

Alofa M., 18 år, Samoa

Ægteskab og familie

Vi bliver opfordret til at være seksuelt rene, så vi kan være værdige til at komme i templet og holde hellige pagter.

Hvis vi følger kyskhedsloven, kan vi i fremtiden opbygge et stærkt ægteskab og en stærk familie. Satan vil altid friste os, men gennem bøn, skrifterne og gode venner kan vi overvinde det.

Resty M., 16 år, Filippinerne

Negative konsekvenser

Der følger mange negative konsekvenser med at bryde kyskhedsloven, men det er ikke dem alle, man lærer om i biologitimerne. At bryde kyskhedsloven driver Ånden ud af vores liv, sårer dem, der står os nærmest og får os til at have det rigtig dårligt med os selv. Jeg anbefaler at se Mormon Messagevideoen med titlen »Chastity: What Are the Limits?« (på youth.lds.org på engelsk, portugisisk og spansk).

Brayden F., 17 år, Utah, USA

Renhed og respekt

Ved at følge kyskhedsloven, forbliver vi rene i Guds øjne, vi har respekt for os selv og hjælper andre med også at have respekt for os. Hvis vi adlyder kyskhedsloven, viser vi, at vi er Guds børn, og at vi har høje standarder. Vi behøver ikke at fortryde noget. Når vi adlyder vor himmelske Fader især i denne lov, vil vores liv her på jorden og i den kommende verden være lykkeligere.

Ahyana G., 19 år, Filippinerne

En hellig gave

Hvis man tager let på skaberkraften, bliver denne værdifulde gave fra Gud behandlet som en ubetydelig ting. Det, at forære en gave væk, føles ikke berigende, hvis modtageren ikke finder, at den er noget særligt. Man skal altid behandle skaberkraften som hellig, fordi vi er alle Guds templer og bør holde os rene som et tempel.

Jaron Z., 15 år, Idaho, USA

Ånden er med os

Når man holder sig ren fra synd, vil man være langt gladere og blive velsignet. Vores legeme er som et tempel, og vor

himmelske Fader »bor ikke i vanhel- lige templer« (Alma 7:21). Så når vi holder os rene fra synd, kan Ånden være med os.

Maryann P., 14 år, Arkansas, USA

Vigtige spørgsmål

Besvar din vens spørgsmål ved at stille nogle spørgsmål: »Hvad nu, hvis din fremtidige ægtefælle holdt øje med dig nu?« Alle, som jeg har hørt om, der har brudt kyskhedsloven, har fortrudt det. »Hvad, hvis dine fremtidige børn spørger dig, om du har brudt kyskhedsloven?« Din ven må lære, hvor vigtig kyskhedsloven er nu, før en søn eller datter stiller det spørgsmål. I må holde jer rene for at kunne føre et lykkeligt, sundt liv uden skyld over at have brudt den hellige lov.

Robyn K., 13 år, Utah, USA

Dyd og kyskhed

Herren fryder sig i dyd og kyskhed, og alt bør ske på rette tid. Kyskhedsloven er en befaling fra Herren. Bøn og

Åndens ledsagelse er en perfekt kombination, når man gerne vil vide, at kyskhed er en velsignelse.

Selene R., 18 år, Nicaragua

Inden for ægteskabet

Jeg ville forklare min ven, at det er en dårlig idé at bryde kyskhedsloven, fordi skaberkraften kun er skabt til lovformeligt ægteviede par. Når vi bryder kyskhedsloven, mister vi Helligåndens ledsagelse i vores liv.

Augustina A., 15 år, Ghana

NOTER

1. »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
2. *Til styrke for de unge*, hæfte, 2011, s. 35.

BRUD PÅ KYSKHEDSLOVEN VOLDER ALVORLIG SKADE

»Herren tillader mand og hustru i den vedvarende ægteskabspagt at give udtryk for den hellige skaberkraft i al sin skønhed og inden for de grænser, som han har sat ...

Disse intime forhold har Herren forbudt uden for ægteskabets bindende rammer, fordi de underminerer hans formål. Sådanne relationer er i overensstemmelse med hans plan, når de udøves inden for den hellige ægteskabspagt. Når de udøves på anden vis, strider de mod hans vilje. De forårsager alvorlig følelsesmæssig og åndelig skade. Selv om de involverede måske ikke indser det nu, så vil de gøre det senere. Seksuel umoral skaber en hindring for Helligåndens påvirkning.«

Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum, »Træf de rigtige valg«, *Stjernen*, jan. 1995, s. 36.

NÆSTE SPØRGSMÅL

»Hvad bør jeg gøre, når der dukker et emne op i skolen, som strider imod evangeliets lærdomme, såsom abort?«

Send dit svar inden den 15. maj til liahona@ldschurch.org eller med post til:

Liahona, Questions & Answers 5/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Svarene kan redigeres med hensyn til længde og tydelighed.

Følgende informationer og tilladelser skal vedlægges din e-mail eller dit brev: (1) Fulde navn, (2) fødselsdato, (3) menighed, (4) stav, (5) din skriftlige tilladelse, og hvis du er under 18 år, dine forældres skriftlige samtykke (e-mail kan bruges) til at trykke dit svar og foto.

Præsident
Thomas S. Monson

SÅDAN TJENER MAN I PRÆSTEDØMMEKALDELSER

Har I nogensinde tænkt nærmere over en menneskesjæls værdi? Har I nogensinde spekuleret på, hvilke **muligheder** vi hver især har?

Jeg deltog engang i en stavskonference, hvor min tidligere stavspræsident Paul C. Child slog op i L&P 18 og begyndte at læse: »Husk, at **sjæles værdi** er stor i Guds øjne« (v.10).

Præsident Child spurgte så: »Hvad er en menneskesjæls værd?« Han bad ikke en biskop, stavspræsident eller en højrådsvejleder om at svare. I stedet valgte han præsidenten for ældsternes kvorum.

Den overraskede mand forblev tavs, i hvad der syntes en evighed, og erklærede så: »Menneskesjælens værdi er dens **evne til at blive som Gud**.«

Alle de tilstedeværende tænkte alvorligt over dette svar. Præsident Child gik videre med sit budskab, men jeg spekulerede fortsat over dette inspirerede svar.

Det er en enorm opgave **at nå ud til disse kostbare sjæle og under-vise og berøre** dem, som vor Fader har beredt til at modtage sit budskab. Det er ikke så enkelt at opnå succes.

Den opnås i reglen først efter **tårer, prøvelser, tillid og vidnesbyrd**.

Guds tjenere finder trøst i Mesterens forsikring: »Jeg er med jer alle dage« (Matt 28:20). Dette storslåede løfte er en støtte for jer brødre i Det Aronske Præstedømme, som er kaldet til lederstillinger i diakonernes, lærernes og præsternes kvorum. Det opmuntrer jer under jeres forberedelse til at tjene i missionsmarken. Det er en trøst for jer i skuffelsens øjeblikke, som kommer til os alle.

»Bliv derfor **ikke trætte af at gøre godt**,« siger Herren, »for I lægger grundvolden til et stort værk. Og af det, som er småt, udspringer det, som er stort.

Se, Herren kræver hjertet og et villigt sind« (L&P 64:33-34). **En fast tro, en stadig tillid og et brændende ønske** har altid været egenskaber, som karakteriserer dem, der tjener Herren af hele deres hjerte.

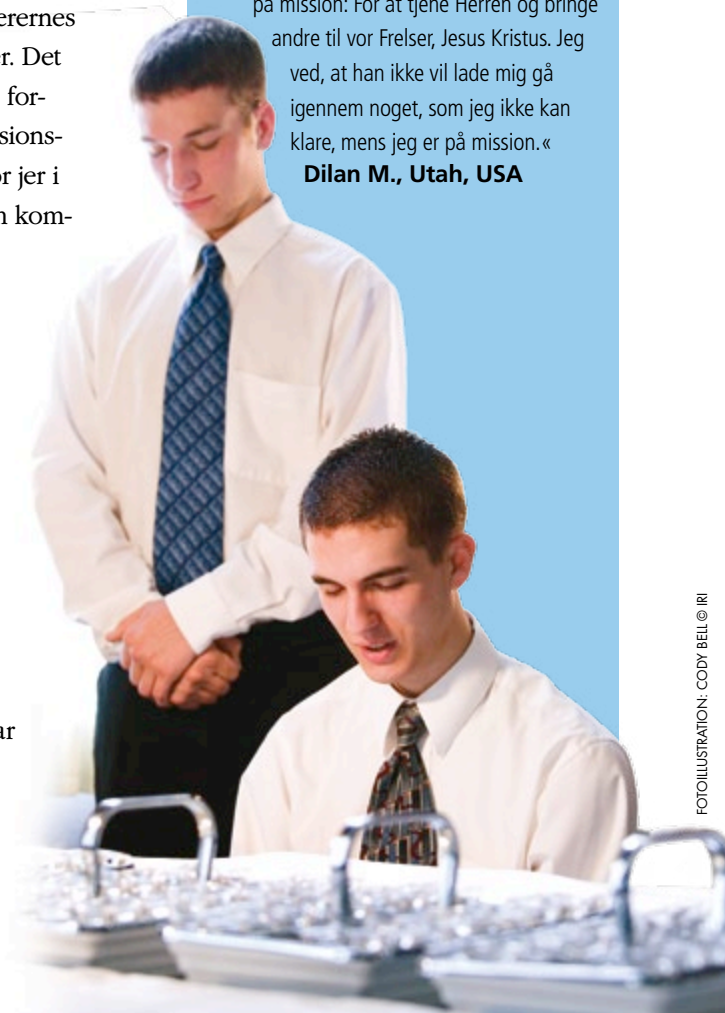
Hvis der er brødre inden for hørevidde, som føler sig uforberedt eller endog ikke synes, at de har evner til at tage imod en kaldelse til at tjene, til at ofre, til at velsigne andres tilværelse, så husk at sandheden er den: **»Den som Gud kalder, gør han egnet til at tjene.«** ■

Fra en tale ved aprilkonferencen 1987.

HVORDAN HAR DU ANVENDT DETTE?

»Det at vide, at Herren er på min side, hjælper mig med at huske på, hvorfor jeg tager på mission: For at tjene Herren og bringe andre til vor Frelser, Jesus Kristus. Jeg ved, at han ikke vil lade mig gå igennem noget, som jeg ikke kan klare, mens jeg er på mission.«

Dilan M., Utah, USA

FOTOILLUSTRATION: CODY BELL © IRI

RÅDFØR DIG MED HERREN

Da jeg var 15 år gammel, var der en pige fra min klasse, som jeg godt kunne lide, og som jeg gerne ville date. Hun var tiltalende, men jeg overvejede, om jeg skulle invitere hende ud på en date, før jeg fyldte 16. Jeg kom i tanke om Alma 37:37, som lyder: »Rådfør dig med Herren i alle dine gerninger, så vejleder han dig til din gavn.« Så det gjorde jeg. Jeg bad og afventede Herrens svar i flere dage, før jeg traf en beslutning.

En dag i kirken kaldte biskoppen mig ind på sit kontor og bad mig om at holde tale den følgende søndag. Gæt, hvad emnet var. Gå ikke på date, før du er mindst 16 år gammel. Jeg følte, at dette var Herrens svar til mig, og at svaret var nej. Hvordan kunne jeg undervise i noget, som jeg ikke praktiserede?

Fordi jeg havde rådført mig med Herren, var jeg i stand til at kende Herrens vilje med mit liv og blev også i stand til at flygte fra fristelse. Jeg ved, at hvis vi rådfører os med Herren, vil han lade os kende sin vilje, og vi vil blive rigt velsignet.

Eduardo Oliveira, Ceará, Brasilien

MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

L&P 24:8

Dette skriftsted hjælper mig med at have det godt, når jeg går gennem en prøvelse, fordi det siger: »Jeg er med dig, ja, lige til dine dages ende.« For mig betyder det, at hvis jeg søger ham, vil vor himmelske Fader altid være med mig indtil mine dages ende.

Alex Ortiz, Nuevo Casas Grandes, Mexico

FORSONINGENS KRAFT

Da missionærerne underviste mig, var hovedemnet i deres lektioner altid Jesus Kristus og hans forsoning. De forklarede, at forsoningen er en gave til hver enkelt af os fra Jesus Kristus. Det er en gave, som vi kan bruge i vores daglige liv, når vi møder prøvelser, eller når vi har syndet. Forsoningens kraft opløfter, heler og hjælper os med at vende tilbage til den snævre og trange sti, der fører til evigt liv.

Da missionærerne fortalte dette, havde jeg en stærk følelse, der vidnede for mig, at det var sandt, og jeg besluttede mig for at tilslutte mig Kirken.

Jeg besluttede senere, at jeg ville tjene på mission, fordi jeg ønskede at hjælpe andre til at kende til denne vidunderlige gave. Gennem undervisning og ved at fortælle om forsoningen, har jeg set andre ændre livsstil. En fuldstændig forandring fandt sted, ikke blot ved at høre om forsoningen, men også ved at anvende den i mit liv.

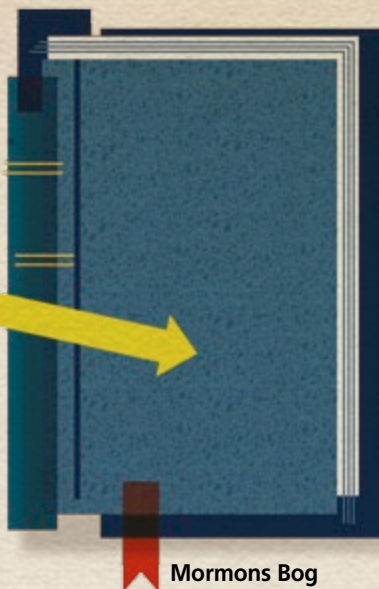
Jeg ved, at forsoningen er virkelig. Når vi benytter os af dens indflydelse i vores liv, uanset hvilke forhold vi møder, kan vi klare alt, og vi vil føle glæde.

Ioriti Taburuea, Kiribati

Bibelen

Mormons Bog

DERFOR HAR VI BRUG FOR

MORMONS BOG

Nogle mennesker vil måske spørge dig, hvorfor vi har brug for Mormons Bog, når vi allerede har Bibelen. Faktisk vidnede Jesus Kristus om, at dette ville ske (se 2 Ne 29:3). Der er mange grunde til, at Mormons Bog er vigtig i vor tid (se fx 2 Ne 29:7-11). Her er blot nogle få grunde til, hvorfor den er vigtigt.

Endnu et vidnesbyrd om Jesus Kristus

Skrifterne viser os et mønster, hvor flere vidner beviser sandheden af Kristi Kirke. Mormons Bog tilføjer

TO VIDNER

»Bibelen er ét vidnesbyrd om Jesus Kristus, Mormons Bog er et andet. Hvorfor er dette andet vidnesbyrd så afgørende?

Følgende illustration kan være en hjælp: Hvor mange lige streger kan man tegne gennem en enkelt prik på et stykke papir? Svaret er uendelig mange. Lad os et øjeblik antage, at prikken repræsenterer Bibelen, og at hundredvis af disse lige streger gennem denne prik repræsenterer forskellige fortolkninger af Bibelen, og at hver af disse fortolkninger repræsenterer en kirke.

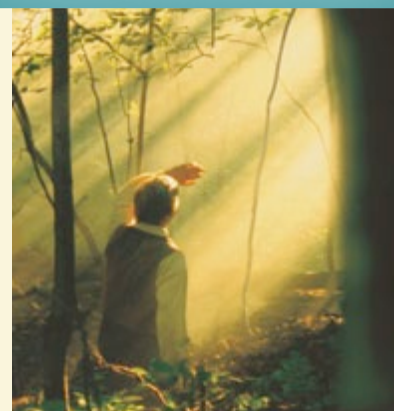
Hvad sker der imidlertid, hvis der på dette stykke papir er en anden prik, der repræsenterer Mormons Bog? Hvor mange lige linjer kan man tegne mellem disse to prikker: Bibelen og Mormons Bog? Kun en. Kun én fortolkning af Kristi lære overlever disse to vidners vidnesbyrd.

Om og om igen optræder Mormons Bog som et bekræftende, forklarende og forenende vidnesbyrd om de læresætninger, Bibelen indeholder.»

Ældste Tad R. Callister fra De Halvfjerds' Præsidium, »Mormons Bog – en bog fra Gud«, *Liahona*, nov. 2011, s. 75.

DELTA G I SAMTALEN

I april måned vil I i jeres klasser i præstedømmekvorummer, Unge Piger og Søndagsskolen (hvis jeres menighed har de nye lektioner på jeres eget sprog) skulle studere frafaldet og genoprettelsen. Fremkomsten af Mormons Bog var en vigtig del af genoprettelsen. Når du har læst denne artikel, så tænk over, hvordan dit liv er anderledes, fordi du har Mormons Bog. Du kan skrive dine følelser ned i din dagbog og overveje at fortælle andre om dem ved at bære vidnesbyrd i hjemmet, i kirken eller på et socialt medie.

endnu et vidne til Bibelen, som et vidnesbyrd om Kristus. Ældste Mark E. Petersen (1900-1984) fra De Tolv Apostles Kvorum har engang sagt: »Hovedårsagen til, at vi har Mormons Bog, er, at alle ting skal stadfæstes på to eller tre vidners udsagn (se 2 Kor 13:1). Vi har Bibelen; vi har også Mormons Bog. De udgør to stemmer – to bøger med hellig skrift – fra to separate folk fra forud, som begge bærer vidnesbyrd om Herren Jesu Kristi guddommelighed.«¹ Præsident Ezra Taft Benson (1899-1994) tilføjede: »Vi må aldrig glemme, at Herren selv sørgede for Mormons Bog som hans hovedvidne.«²

Evangeliets fylde

Vi ved, at »tydelige og dyrebare ting ... er blevet taget bort« fra Bibelen (1 Ne 13:40) i tidens løb. Mormons Bog tydeliggør Kristi læresætninger og bringer atter evangeliets fylde til jorden (se 1 Ne 13:38-41). Fx fortæller Mormons Bog os, at dåb skal ske ved nedsænkning (se 3 Ne 11:26), og at små børn ikke har behov for at blive døbt (se Moro 8:4-26).

Central i den genoprettede kirke

Profeten Joseph Smith vidnede om, at Mormons Bog er »vor religions slutsten.«³ Eftersom vi ved dette, virker det ikke tilfældigt, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev organiseret den 6. april 1830, blot 11 dage efter

at Mormons Bog blev udgivet den 26. marts 1830. Kirken blev ikke organiseret før dens slutsten (Mormons Bog) blev tilgængelig for dens medlemmer.

En velsignelse i vores liv

Angående Mormons Bog sagde Joseph Smith, at »et menneske ville komme Gud nærmere ved at efterleve forskrifterne i den end i nogen anden bog.«⁴ Den har kraften til at ændre liv – deriblandt jeres og de, som I fortæller om Mormons Bog. Præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, har vidnet: »Den virkning, som Mormons Bog har på ens karakter, kraft og mod til at være et vidne for Gud, er ganske vis. Læren og de tapre eksempler i denne bog vil opløfte, vejlede og give jer mod ... Bønsomt studium af Mormons Bog vil opbygge tro på Gud Faderen, på hans elskede Søn og hans evangelium. Den vil opbygge jeres tro på Guds profeter både fortidige og nutidige ... Den kan føre jer nærmere til Gud end nogen anden bog. Den kan ændre livet til det bedre.«⁵ ■

NOTER

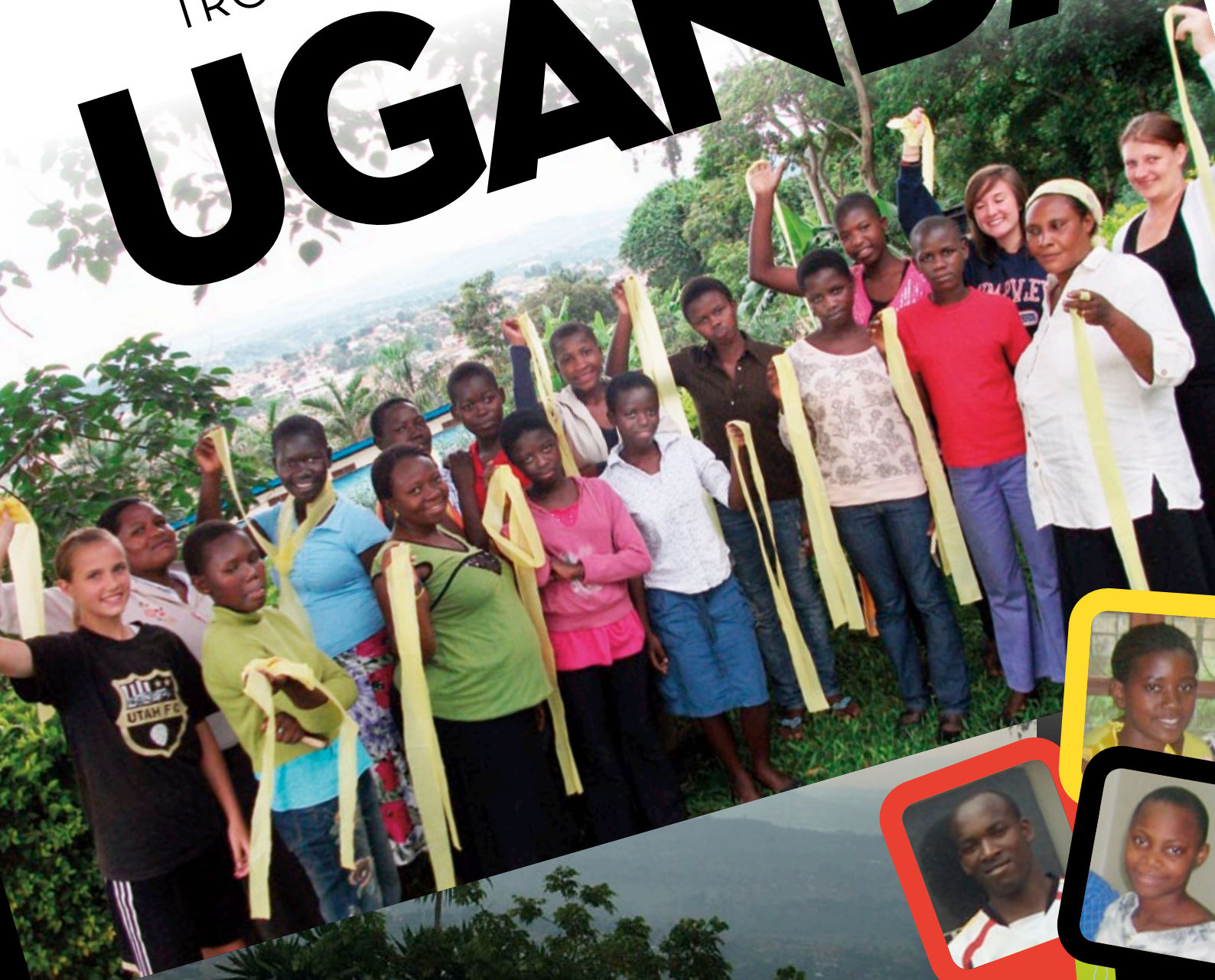
1. Mark E. Petersen, »Overbevisning om ting, man ikke ser«, *Den danske Stjerne*, okt. 1978, s. 108.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 204
3. Joseph Smith, i indledningen til Mormons Bog.
4. Joseph Smith, i indledningen til Mormons Bog.
5. Henry B. Eyring, »Et vidne«, *Liahona*, nov. 2011, s. 69, 70-71.

VÆKST I
FRUGTBAR MULD:
TROFASTE UNGE I

Cindy Smith

UGANDA

Når de unge i Uganda accepterer og efterlever Jesu Kristi evangelium, opdager de, at tro og håb gror overalt omkring dem.

hjertet af Østafrika er det smukke Uganda velsignet med bakker, hvor der gror sukkerrør og banantræer – og med unge mennesker, som er parate til at acceptere og efterleve Jesu Kristi evangelium.

Ugandas første stav blev organiseret i 2010. Kirken vokser hurtigt med mange unge mænd og unge piger i hver menighed og gren.

Hold et banner højt, vær et eksempel

De unge piger i en menighed blev inspireret af søster Elaine S. Daltons, Unge Pigers hovedpræsident, lære om dyd. »Tiden er inde for hver enkelt af os til at rejse sig og holde et banner op for verden, der kalder den tilbage til dyden.«¹ De unge piger vandrede op til en bakketop, så ud over byen og rejste gyldne bannere, der symboliserede deres forpligtelse til at være dydige eksempler. Sammen sang de »På bjergets høje top« (*Salmer og sange*, nr. 4).

Disse unge piger havde hævet deres personlige standard for retfærdighed. Deres lydighed har styrket deres vidnesbyrd og har haft indflydelse på andre. Søster Dalton har sagt: »I må aldrig undervurdere betydningen af jeres retfærdige indflydelse.«² Og som et banner, vajer disse unge pigers eksempel for hele verden.

Sandra går som så mange unge piger i Uganda næsten to kilometer til kirke, hjælper med at gøre rent i kirkebygningen om fredagen og deltager i seminar om lørdagen. I løbet af ugen står hun op før kl. 5 for at læse i sine skolebøger, så går hun til skole, kommer hjem efter kl. 18. På grund af økonomiske udfordringer gik hun glip af et helt skoleår, men hun møder sine udfordringer med en positiv indstilling: »Evangeliet har virkelig hjulpet mig til at stå fast og urokkelig.«

Sandra er det eneste medlem af Kirken i sin familie, men hendes

Sandra

Øverst: Unge deltager i stavsforedrag sammen.

Herover: Susan (midten), flygtning i Uganda, fandt fred i evangeliet og tog sine søskende og andre børn med i kirke.

Midtfor: De unge piger i denne menighed nyder at arbejde med Personlig fremgang.

Til højre: Dennis gav afkald på en plads på et professionelt fodboldhold for at prædike evangeliet. Han og andre unge mænd i præsternes kvorum ofrede og overvandt udfordringer for at tjene en mission.

forældre støtter hende i hendes kirketjeneste, såsom at hjælpe til da menigheden ryddede op på området omkring et lokalt børnehjem. Hendes familie ser, hvordan evangeliet har givet hende styrke, selv når hun møder svære problemer. Idet hun reflekterede over kilden til denne styrke, sagde Sandra: »Når jeg går i kirke, har jeg det som om, at jeg tager Guds fulde rustning på« (se Ef 6:11-17).

Et nyere medlem, Susan, holder meget af Kirken. Hun kommer

oprindeligt fra Sydsudan, men hendes familie flygtede fra trængsler og blev velsignet med at møde missionærerne i Uganda. Som flygtning, fandt hun fred og beskyttelse i evangeliet. Om søndagen tog hun sine yngre søskende med i kirke, hvilket var op til 10 børn, som ikke var medlemmer af Kirken. Efter et uventet dødsfald i familien, vendte hun tilbage til Sydsudan, hvor hun nu venter på, at Kirken bliver organiseret i hendes område. Både Susan og Sandra møder udfordringer, men de har tillid til Gud og nyder frugten af at efterleve Jesu Kristi evangelium (se Alma 32:6-8, 43).

Ofrer for at tjene på mission

Unge mænd i Uganda begynder at spille fodbold som små drenge og bruger tæt bundne grene som bold. Dennis har lige siden han var dreng haft talent for sport, og hans gymnasium gav ham et stipendium for at spille på deres hold. Da han blev

færdig med gymnasiet, tilbød et professionelt hold ham løn, kost og logi. Det var en drøm, der gik i opfyldelse, men Dennis vidste, at det højst sandsynligt ville stå i vejen for hans planer om at tage på mission senere på året.

Dennis' ønske om at gøre det, som vor himmelske Fader ønskede, han skulle gøre, var så stærkt, at han slet ikke følte sig fristet til at forblive på holdet, da missionen nærmede sig. Der var mange, der stillede spørgsmålstegn ved hans beslutning, men Dennis er sikker på, at han har truffet det rette valg – for sig selv og for andre. »Mine to yngre brødre og min lillesøster er for nylig blevet døbt,« fortæller han. »Jeg havde aldrig troet, at min søster ville lytte til evangeliet. Når jeg ser Gud udføre mirakler i min familie, giver det mig et strålende håb for fremtiden.«

I Dennis' menighed, studerer de unge mænd *Forkynd mit evangelium* hver uge. De er blevet som en gruppe, der arbejder tæt sammen med fuldtidsmissionærerne og tager venner

med til søndagsmøderne og andre aktiviteter, deriblandt basketball og fodboldkampe i løbet af ugen. Præsterne har døbt venner, og de har hjulpet med at undervise andre sammen med missionærerne. I løbet af flere år har denne gruppe af unge mænd styrket hele menigheden, og fire af dem, deriblandt Dennis, modtog deres kald til Nairobi-missionen i Kenya.

De har fulgt rådet fra ældste David A. Bednar, fra De Tolv Apostles Kvorum, om at »blive missionærer, længe før [de] indsender [deres] missionspapirer«. ³ De gjorde det ved at arbejde sammen som et kvorum, et team bedre end noget andet.

Alle fire missionærer overvandt udfordringer for at kunne tjene. Wilberforce forklarer: »Jeg var lige ved at miste håbet om at tage på mission [pga. omkostningerne], men så læste jeg Matt 6:19-20: »Saml jer ikke skatte på jorden ... men saml jer skatte i himlen.« Så med flid og forpligtelse, var jeg i stand til at nå mit mål om at tjene på fuldtidsmission. Jeg holder meget af missionering. Intet er bedre end først at søge Guds rige.«

Håb for fremtiden

De unge i Uganda hjælper med at opbygge Guds rige her med stort håb for fremtiden. Selvom der endnu ikke er noget tempel i Østafrika, ser de unge frem til en tid, hvor de kan gifte sig i et fjerntliggende tempel. En stavsaktivitet fokuserede på at forberede sig på at komme i templet,

og ved slutningen bar et medlem af stavspræsidentskabet sit vidnesbyrd: »Gud elsker jer. I er Kirkens fremtid i Uganda.« Disse retfærdige unge har allerede stor indflydelse.

Disse unge mænd og unge piger i Uganda ofrer verdens ting til fordel for velsignelser, der vil vare til evig tid. De har plantet troens frø og nærer det med omsorg (se Alma 32:33-37). Som et træ fyldt med frugt (se Alma 32:42) deler de unge glæden ved evangeliet i dette frugtbare land. ■

Cindy Smith boede i Uganda, mens hendes mand arbejdede der. De bor nu i Utah i USA.

NOTER

1. Elaine S. Dalton, »Vend tilbage til dyden«, *Liahona*, nov. 2008, s. 80.
2. Elaine S. Dalton, *Liahona*, nov. 2008, s. 80.
3. David A. Bednar, »Bliv missionær«, *Liahona*, nov. 2005, s. 45.

Hvad er en **SAND VEN?**

Elaine S. Dalton

Unge Pigers hovedpræsident

Definitionen på en ven har ændret sig i vor tids teknologisk forbundne verden. I dag tror vi måske, at vi har mange »venner«. Det er rigtigt: Vi nyder evnen til at blive informeret og holde os opdaterede med det, der sker i mange af vore bekendtes liv såvel som nuværende og tidligere venner, selv mennesker, vi ikke har mødt personligt, kalder vi for venner.

I det sociale medie bruges begrebet »ven« ofte til at beskrive *kontakter* snarere end *bekendtskaber*. Man kan sende en besked til sin »ven«, men det

er ikke det samme som at have rigtig tilknytning til en person.

Sommetider beskæftiger vi os med at *have* venner. Måske skulle vi rette fokus mod at *være* en ven.

Der er mange måder at definere det at være en ven på. Jeg vil aldrig glemme de ord, som ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum sagde om betydningen af at være en ven og om den stærke indflydelse, som venner har på vores liv. Hans definition har haft stor indflydelse på mit liv. Han sagde: »Venner er

mennesker, der gør det lettere at efterleve Jesu Kristi evangelium.«¹ I denne henseende er det at søge det bedste for en anden person essensen af sandt venskab. Det er at sætte en anden først. Det er at være helt ærlig, loyal og dydig i enhver handling. Måske er det ordet *forpligtelse*, der afslører den sande betydning af venskab.

Da min datter Emi var 15, traf hun en beslutning om, hvilke slags venner hun ville søge. En morgen så jeg, at hendes Mormons Bog var slået op på Alma 48. Hun havde markeret de vers, der beskriver hærføreren Moroni: »Moroni var en stærk og mægtig mand; han var en mand med en fuldkommen forståelse ... Ja, han var en mand, der var fast i troen på Kristus« (vers 11, 13).

I margenen havde hun skrevet: »Jeg vil date og giftes med en mand som Moroni«. Når jeg så Emi og den slags unge mænd, som hun omgikkes og senere datede, da hun fyldte 16, kunne jeg se, at hun selv eksemplificerede de egenskaber og hjalp andre med at leve op til deres identitet som Guds sønner, præstedømmebærere og fremtidige fædre og ledere.

Sande venner påvirker dem de omgås til at »hæve [sig] lidt højere

[og] være lidt bedre.«² I kan hjælpe hinanden, især I unge mænd, med at forberede jer til og tjene en ærefuld mission. I kan hjælpe hinanden med at forblive moralsk rene. Jeres retfærdige indflydelse og venskab kan have en evig virkning ikke blot på dem, som I omgås, men også på fremtidige generationer.

Frelseren kaldte sine disciple for sine venner. Han sagde:

»Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer.

Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner.

I er mine venner, hvis I gør, hvad jeg påbyder jer.

Jeg kalder jer ikke længere tjenere, for tjeneren ved ikke, hvad hans herre gør; jeg kalder jer *venner*, for alt, hvad jeg har hørt af min fader, har jeg gjort kendt for jer« (Joh 15:12-15, fremhævelse tilføjet).

Efterhånden som I efterlever og fortæller om Jesu Kristi evangelium, vil I tiltrække mennesker, som vil ønske at være jeres ven – ikke blot en kontakt på et socialt medie, men den slags ven, som Frelseren eksemplificerede ved sine ord og sit eksempel. Når I stræber efter at være ven med andre og lader jeres lys skinne, vil jeres indflydelse velsigne mange, som I omgås. Jeg ved, at når I fokuserer på at være ven med andre, som

defineret af profeter og eksempler fra skriften, vil I opleve glæde, og I vil være en indflydelse for det gode i verden og vil en dag modtage det herlige løfte, der nævnes i skriften om sandt venskab: »Den samme sociale omgang, som findes blandt os her, skal findes blandt os der, blot bliver den ledsaget af evig herlighed« (L&P 130:2). ■

NOTER

1. Robert D. Hales, »This Is the Way; and There Is None Other Way«, i *Brigham Young University 1981-1982 Speeches*, 1982, s. 67.
2. Gordon B. Hinckley, »Stræb efter det ypperlige«, *Liahona*, sep. 1999, s. 8.

TANKER OM VENSKAB

»Vælg venner, som deler dine værdier, så I kan styrke og opmuntre hinanden i efterlevelsen af høje standarder.

At have gode venner kræver, at man selv er en god ven ...

Gå ikke på kompromis med dine standarder, når du forsøger at blive ven med andre.«

Til styrke for de unge, hæfte, 2011, s. 16.

Min **INVITATION** til **FRELSE**

Emerson José da Silva

Som ung mand besøgte jeg mange religiøse grupper og blev forvirret, fordi de hver især underviste ud fra forskellige fortolkninger af skriften. Jeg havde det ikke så godt med den uærbødighed, som jeg stødte på hos nogle af dem, så jeg opgav at finde en kirke, som jeg kunne komme i.

Flere år senere blev en af mine venner, Cleiton Lima, døbt i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Han nævnte det ikke for mig, selvom vi var gode venner, men efterhånden som tiden gik, begyndte jeg at lægge mærke til en forandring hos ham. Normalt tog jeg hen til ham om søndagen for at spille fodbold, men han var aldrig hjemme. Dette skete to eller tre søndage i træk. Til sidst fortalte Cleiton mig, at han ikke længere spillede fodbold om

søndagen, for han ville gerne holde sabbatsdagen hellig. Jeg sagde: »Den kirke gør dig skør.«

Så Cleiton inviterede mig til at tage med i kirke. Jeg gav ham en undskyldning for ikke at komme, for jeg var stadig desillusioneret over religion. I 10 måneder tog Cleiton missionærerne med over for at undervise mig, men jeg undskyldte mig altid eller fortalte dem, at jeg havde travlt. Men han gav aldrig op.

En dag i juni inviterede han mig med til en kirkefest. Jeg spurgte drilende: »Er der gratis mad og masser af piger?« Han grinte og sagde ja!

Jeg må indrømme, at min mave vandt over mig. Jeg tog med i kirke og elskede det. Jeg blev budt velkommen af alle, jeg spiste en masse og blev interesseret i at deltage i et kirkemøde. Da jeg kom i kirke om søndagen, mødte jeg mange mennesker og hørte deres

vidnesbyrd. Jeg var ikke bekendt med Mormons Bog, men jeg følte Herrens Ånd, da forskellige kirkemedlemmer vidnede: »Jeg ved, at Mormons Bog er sand, at dette er Jesu Kristi Kirke, og at Joseph Smith var en profet, kaldet af Gud.« Jeg havde aldrig haft det så godt. Jeg havde stadig ikke lyst til at mødes med missionærerne, men det vidnesbyrds møde rørte mig.

Den følgende uge inviterede Cleiton mig til at komme med i kirke. Det kunne jeg ikke, da jeg havde en anden aftale. Jeg kunne se på ham, at han blev ked af det, da jeg fortalte ham, at jeg ikke kunne tage med.

Men søndag morgen vågnede jeg med en lyst til at gå i kirke. Jeg stod op kl. 6:50, hvilket var svært for mig, og gjorde mig klar og ventede på, at Cleiton skulle komme. Han blev overrasket, da han så mig påklædt og ventende. Den søndag underviste biskoppen om præstedømmet. Jeg følte Ånden så stærkt og fik en tilskyndelse om, at jeg skulle tage imod missionærlektionerne. Ved slutningen af Unge Mænds møde, vidste jeg, at jeg ville døbes.

Da kirkemøderne sluttede, sagde jeg til Cleiton: »Jeg vil gerne døbes!«

Han troede, at jeg lavede sjov. Men så spurgte han: »Hvis jeg ringer til ældsterne, vil du så mødes med dem?« Jeg svarede ja.

Jeg blev undervist af rigtig gode ældster. Da jeg hørte budskabet om genoprettelsen, fik jeg en større bekræftelse på, at jeg skulle døbes. Men jeg ville gerne vide for mig selv, at Mormons Bog er sand. Ældsterne markerede Moroni 10:3-5 i min Mormons Bog og opfordrede mig til at bede og spørge Gud om den er sand.

Den næste aften kom jeg i tanke om, at jeg ikke havde læst i Mormons Bog endnu. Da jeg begyndte at læse, følte jeg Ånden meget stærkt. Jeg bad, og inden jeg var færdig, vidste jeg, at Mormons Bog er sand. Jeg er taknemlig for, at Gud besvarede min bøn. Jeg blev døbt i juli 2006.

Jeg tjente senere som missionær i Cuiabá-missionen i Brasilien, og min ven Cleiton tjente i Santa Maria-missionen i Brasilien. Vi gjorde det, som Cleiton gjorde for mig: Opfordrer mennesker til at komme til Kristus og hjælper dem med at modtage det gengivne evangelium ved at udøve tro på Jesus Kristus, omvende sig, blive døbt og modtage Helligåndsgaven. Dette er virkelig vejen til frelse.

Lad os altid opfordre vore venner og slægtninge til at lære om dette evangelium, for Frelseren opfordrede alle, da han sagde: »Kom til mig« (Matt 11:28). Jeg ved, at dette er Jesu Kristi Kirke og tiden er inde til at opfordre alle til at komme til ham. ■

TI MÅDER AT VIDE PÅ, OM DU ER OMVENDT

Tyler Orton

Jeg lærte ved et præstedømmemøde, at et af formålene med Det Aronske Præstedømme er at hjælpe os med at »blive omvendt til Jesu Kristi evangelium og efterleve dets lære.«¹ Jeg var usikker på, hvad det betød at »blive omvendt til Jesu Kristi evangelium.« Jeg spurgte mine forældre og mine søskende, hvad de mente, at det betød, og sammen drøftede vi mange måder, hvorpå man kan se, om man er ved at omvende sig.

Der er med sikkerhed flere, men her er 10 måder, som vi fandt frem til. Eftersom omvendelse er en livslang proces, behøver vi ikke være fuldkomne i hver enkelt af disse punkter nu, men de kan hjælpe os med at se, om vi gør fremskridt.

1. Når du er omvendt, *ved* du ikke blot, hvad du bør gøre, men du har også et *ønske* om at gøre det rette. Det er ikke tilstrækkeligt at undgå at gøre det forkerte, fordi man frygter at blive grebet eller straffet. Når man er oprigtig omvendt, så vil man virkelig gerne vælge det rette.

2. Et andet tegn på at blive omvendt er, at man ikke længere har et ønske om at gøre uret. Folket Anti-Nefi-Lehi var et stort eksempel på dette. Da de blev omvendt til Kristi evangelium, indgik de »en pagt med Gud om at tjene ham og holde hans befalinger« (Mosi 21:31). På samme måde som nefitterne, der blev undervist af kong Benjamin, havde de ikke længere »tilbøjelighed til at gøre ondt« (Mosi 5:2). De blev oprigtigt omvendt til Kristi

evangelium, og Satans fristelser havde ingen magt over dem.

3. Når man er omvendt, er man mere bekymret for, hvad Gud tænker, end for hvad andre tænker om en. På min skole i Indonesien har de studerende en tendens til at drikke meget. Sommetider kan det være fristende at tage med til fest, når alle andre gør det, og når de gør grin med en, fordi man ikke tager med. Min bror blev mange gange opfordret til at drikke og feste, men han gjorde det aldrig – han stod ved det, som han troede på. Det var hårdt, og han tilbragte mange aftener alene hjemme. Da de studerende sagde

farvel ved hans dimission, fortalte flere ham, hvor forundrede de var over, at han kunne stå imod gruppepres og være tro mod sine standarder. De fortalte ham, hvor meget de så op til ham på grund af det. Han viste dem, at han var omvendt ved at modstå gruppepres.

4. Når man er omvendt, forsøger man på bedste vis altid at efterleve evangeliet – ikke blot om søndagen, eller når det er belejligt, men altid. Ens handlinger ændrer sig ikke alt efter, hvem man er sammen med, eller hvem der kunne holde øje med en. Når ens jævnaldrende fortæller dårlige vittigheder eller vil se en

umoralsk film, så tager man ikke del i det, bare fordi der ikke er nogen, der holder øje med en; i stedet står man for det, som man tror på.

5. Når man er omvendt, er man mere venlig og medmenneskelig i sin omgang med andre. Man dømmes ikke, kritiseres ikke eller sladrer. Man er mere opmærksom på andres følelser, og det bliver naturligt at se efter måder at tjene og hjælpe på. Hvis man er på vej ned ad gangen henne på skolen, og en eller anden taber sine bøger, så overvejer man ikke engang, hvad man bør gøre. Man stopper automatisk op og hjælper.

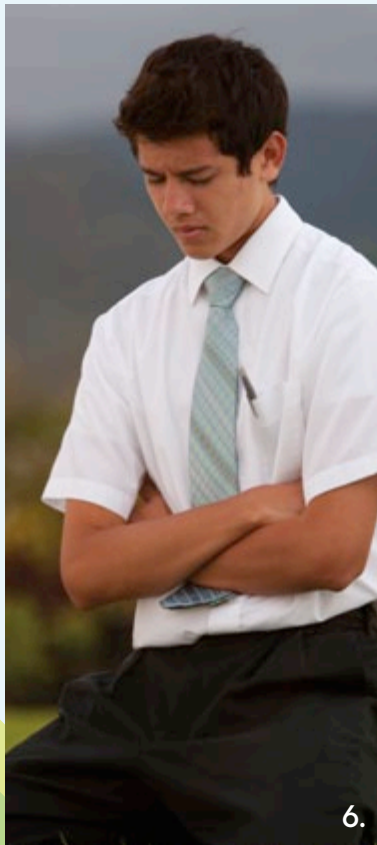
5.

EN SIKKER VEJ TIL GLÆDE

»Herren ønsker, at medlemmerne af hans kirke er fuldstændig omvendt til hans evangelium. Det er den eneste sikre vej til at opnå åndelig tryghed nu og evig lykke.«

Ældste Donald L. Hallstrom fra De Halvfjerds' Præsidium, »Omvendt til hans evangelium gennem hans kirke«, *Liahona*, maj 2012, s. 15.

6.

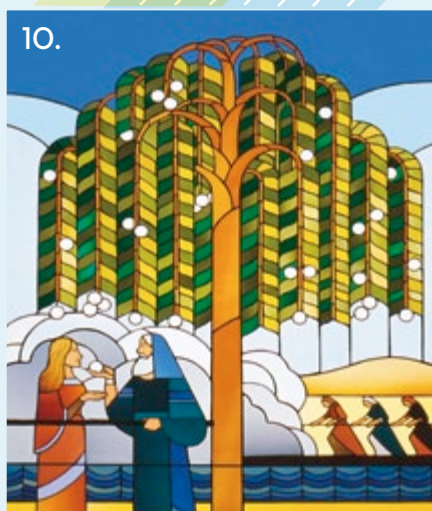
2.

De omvendte lamanitter begravede deres våben, for at vise, at de ville være tro mod deres pagt om at efterleve evangeliet (se Alma 24).

6. Når man er omvendt, vokser ens ønske om at bede og man føler, at man virkelig kommunikerer med Gud, når man beder. Man tager sig altid tid til at bede, uanset hvordan man har det, eller hvad der sker i ens liv. Præsident Ezra Taft Benson (1899-1994) fortalte os: »Hvis vi ikke har lyst til at bede, så skal vi bede, indtil vi får lyst til at bede.«²

7. Når man bliver omvendt, ser man frem til søndagen, fordi det er sabbat. Når det bliver søndag, tænker man ikke: »Åh, det er en dag, hvor jeg ikke kan hænge ud med mine venner eller gå i biografen«, i stedet tænker man: »Herligt, en dag, hvor jeg kan komme i kirke og fokusere på

åndelige ting og bruge tid sammen med min familie!«

8. Når man er omvendt, holder man befalingerne, og man leder ikke efter undskyldninger, efter-rationaliserer adfærd eller prøver på at finde gråzoner. Man skubber ikke til grænsen, man overholder helt enkelt befalingerne, fordi man ved, at det er det bedste at gøre.

9. Når man er omvendt, ser man frem til at betale sin tiende. Man ser det som et privilegium og føler, at 10 procent ikke er særlig meget, især når man sammenligner det med de velsignelser og glæder, man får. Disse velsignelser er meget mere værd end de penge, man har betalt.

10. Når man er omvendt, har man et stærkt ønske om at hjælpe andre med at kende sandheden og glæden, som man har fundet. Et godt eksempel fra skrifterne er Lehis drøm, hvor han har et meget stærkt ønske om at dele den søde frugt fra livets træ med sin familie. Da han spiste af frugten, var hans første tanke ikke kun at spise mere sely, men at se efter sin familie, så de også kunne spise af frugten og få samme glæde (se 1 Ne 8:12).

Kort sagt, så ved man, at man er omvendt, når man begynder at efterleve den højere lov, som er Jesu Kristi evangelium. Man efterlever lovens ånd såvel som lovens bogstav. Man efterlever evangeliet i alle livets aspekter. Man efterlever evangeliet fuldt ud, ikke fordi man skal, men fordi man vil. Man er en gladere og mere venlig person, og man ønsker at blive den person, som vor himmelske Fader ønsker, at man skal være. Man vil være som Jesus Kristus og følge hans eksempel. Når man bliver den person, er man i sandhed blevet omvendt. ■

Tyler Orton bor på Java i Indonesien.

NOTER

1. *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 8.1.3.
2. Ezra Taft Benson, »Bed altid«, *Liahona*, juni 1990, s. 4.

HÅRDT ARBEJDE ER **UMAGEN VÆRD**

Det vil forbløffe dig, hvad du kan opnå,
hvis du bliver ved.

(Se Til styrke for de unge, hæfte, 2011, s. 40-41).

Bedstemor Denys lille

missionær

Emília Maria Guimarães Correa

»Når et menneske taler ved Helligåndens kraft, overfører Helligåndens kraft det til menneskenes børns hjerte« (2 Ne 33:1).

Vítor boede med sin mor og søster i sin bedstemor Denys hjem. Vítors bedstemor blev syg og kunne kun ligge i sengen i mange uger. Hun var ensom, fordi hun lå alene på sit værelse.

Vítor besluttede sig for at holde bedstemor Deny med selskab. Hver dag, når han kom hjem fra skole, tog han et eksemplar af *Liahona* med ind på sin bedstemors værelse og læste historierne fra børnesiderne for hende.

Efter han havde læst alle de numre af *Liahona*, som familien havde, begyndte han at læse Mormons Bog og Bibelen for hende. Bedstemor Deny var ikke medlem af Kirken, men hun holdt meget af at høre Vítor læse for hende. Hun var glad for at lære om evangeliet.

Bedstemor stillede mange spørgsmål. Hvis Vítor ikke kendte svarene,

spurgte han sin primarylærer eller søgte i skrifterne. Bedstemor kaldte Vítor for sin lille missionær.

Bedstemor Deny fortalte Vítor, at hun havde lært meget af ham. Hun lovede, at hun ville tage med ham i kirke, når hun fik det bedre. Det, som hun lærte, gav hende et ønske om at få det bedre og lære mere om evangeliet.

Da bedstemor fik det bedre, holdt hun sit løfte. Hun gik med Vítor i kirke for at lære mere om det, som han havde lært hende. Det varede ikke længe før bedstemor blev døbt og bekræftet. Vítor hjalp hende til at lære, at evangeliet er sandt.

Da Deny voksede op, blev han fuldtidsmissionær i Boston-missionen i Massachusetts. Før han tog af sted, tog han til templet – med bedstemor Deny. ■

Emília Maria Guimarães Correa bor i Distrito Federal i Brasilien.

Ældste M. Russell Ballard

De Tolv Apostles Kvorum

Medlemmerne i De Tolv Apostles Kvorum er særlige vidner om Jesus Kristus.

Hvorfor har Kirken så langt et navn?

Jesus Kristus navngav selv Kirken (se L&P 115:4).

Ordene *Jesu Kristi Kirke* angiver, at det er hans kirke.

Af Sidste Dages forklarer, at det er den samme kirke, som den kirke

Jesus Kristus grundlagde, da han levede på jorden, der er genoprettet her i de sidste dage.

Hellige betyder, at vi følger ham og stræber efter at gøre hans vilje.

Vore medlemmer er blevet kaldt *mormoner*, fordi vi tror på Mormons Bog, men vi bør altid bruge Kirkens fulde navn. ■

Fra »Et navns betydning«, Liahona, nov. 2011, s. 79-82.

Darcie Jensen

Da templet i Salt Lake City stod færdigt i 1893, frydede de sidste dages hellige sig. Det havde taget dem 40 år at bygge templet. Fordi børn havde doneret penge for at hjælpe med at få bygget templet, besluttede præsident Wilford Woodruff at holde fem særlige indvielsessioner for børn.

I dag findes templerne over alt på jorden, og børn hjælper stadig med at fejre færdiggørelsen af templer. Se, hvordan børn deltog dengang og nu. ■

Darcie Jensen bor i Californien i USA.

Flere end 12.000 børn kom til indvielsen i templet i Salt Lake City. Disse børn fra Sugar House Menighed kørte i tog.

Denne billet lod børn helt op til 16-årsalderen deltage i de særlige indvielsesmøder for templet i Salt Lake City. Apostle og medlemmer af Det Første Præsidentskab talte til børnene inde i templet.

Sommetider bliver templer genindviet, efter de er blevet ombygget. Primarybørn sang og bar lys, da man fejrede genindvielsen af templet i Anchorage i Alaska.

Hver uge i den tid, hvor templet i Gilbert i Arizona blev bygget, havde primarybørnene fra Highland Stav i Gilbert i Arizona sat sig mål om at tjene nogen i deres menighed.

Da templet i San Diego i Californien blev bygget, lavede primarybørnene fra Mexico et farverigt tæppe til templet. Generalautoriteter stod på tæppet under hjørnestensceremonien ved indvielsen.

Fejring af templer!

Primarybørn fra Manitoba i Canada, kørte tre timer til **templet i Regina i Saskatchewan** for at røre ved væggene og forpligte sig til at komme i templet en dag.

Primarybørn ved **templet i Kijev i Ukraine** bød besøgende velkommen til åbent hus ved at synge: »Jeg elsker Herrens tempel.«

Flere end 800 primarybørn fra Vestafrika sang »Jeg er Guds kære barn« ved den kulturfestival, der gik forud for indvielsen af **templet i Accra i Ghana**.

Primarybørn sang for præsident Gordon B. Hinckley, da han kom for at indvie **templet i Aba i Nigeria**.

Hvert tempel har en hjørnestein, der viser året for indvielsen. Ved indvielsen besegler generalautoriteter hjørnesteinen med mørtel: Isaac B. på 9 år, hjalp med at lægge mørtel på hjørnesteinen på **templet i Kansas City i Missouri**.

Spørgsmål og svar om templet

Hvorfor har vi templer?

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges templer er hellige steder, hvor vi lærer om evige sandheder og tager del i hellige ordinancer.

Hvordan er der inde i templet?

Templet er et fredfyldt, ærbødigt og smukt sted. Alt inde i templet er rent og ordentligt. Alle er klædt i hvidt og taler med stille røst.

Hvad sker der i templerne?

En hustru kan besegles til sin ægtemand, og børn kan besegles til deres forældre. Beseglingen gør det muligt for familier at være sammen for evigt. I templet modtager mænd

og kvinder også en gave, der kaldes begavelsen, som er en åndelig velsignelse. De kan også modtage begavelsen og blive beseglet for dem, der døde uden at have indgået tempelpagter.

Hvad sker der ellers i templerne?

Ud over besegling og begavelsen udføres der andre ordinancer i templerne. Man kan blive døbt og bekræftet for dem, som ikke kunne blive medlemmer af Kirken, mens de levede. Når du fylder 12 år og er værdig til at komme i templet, får du mulighed for at blive døbt og bekræftet for dem, der døde uden at have modtaget evangeliet.

Hvad, hvis nu min familie ikke har været i templet?

Vor himmelske Fader kender og elsker dig og din familie. Han ønsker, at alle skal få velsignelserne ved tempelordinancerne. Lev værdigt til at træde ind i templet. Sæt dig et mål om, at du vil modtage begavelsen og blive gift i templet en dag. Din himmelske Fader vil velsigne dig og din familie. ■

»Mine unge venner ... hav altid templet for øje. Gør intet, der vil hindre jer i at træde gennem dets døre og modtage de hellige og evige velsignelser der.«

Præsident Thomas S. Monson, »Det hellige tempel – Et fyrtårn for verden«, *Liahona*, maj 2011, s. 93.

Vores familie

(Forenklet)

Tekst: Ruth Muir Gardner
Musik: Vanja Y. Watkins

Livfuldt ♩ = 80-96

1. Jeg har fa - mi - lie her på jord, hver og en er god mod mig.
2. Den tid, jeg le - ver her på jord, for - be - re - der jeg mig ved

Vi vil så ger - ne væ - re sam - men i al e - vig - hed.
at gif - te mig i Her - rens tem - pel for al e - vig - hed.

Kor

Vo - res fa - mi - lie kan væ - re sam - men for e - vigt, si - ger Gud, vor

Her - re, han har vist mig, hvor - dan jeg kan bo med fa - mi - lien i al e - vig - hed, for

Gud, han vi - ste mig hvor - dan.

Tekst og musik © 1980 IRI. Arrangement © 2012 IRI. Alle rettigheder forbeholdes.
Denne sang kan kopieres til lejlighedsvis, ikke-kommercielt brug i kirke og hjem.

Jesus Kristus har genoprettet sin kirke i de sidste dage

Du kan bruge denne lektion og aktivitet til at lære mere om denne måneds primarytema.

Forestil dig, at du skal på skattejagt. Hvor ville du lede efter skatten? Hvordan ville du finde den? Hvor ville skatten ligge? Hvad ville der ligge i skattekisten?

Nogle skattekister er fyldt med smukke ædelsten og kostbare mønter. Men som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, har vi en skat, der er endnu mere værdifuld: Jesu Kristi evangelium.

Mange mennesker kender ikke til denne skat, så det er vores ansvar at fortælle om den til så mange mennesker, som vi kan.

Efter at Jesus og hans apostle døde, gik nogle af evangeliets vigtige lærdomme og ordinancer tabt eller blev ændret, deriblandt dåb,

præstedømmemyndighed, templer, levende profeter og nadveren.

Alle disse evangeliske skatte blev gengivet gennem profeten Joseph Smith. Vor himmelske Fader og Jesus Kristus viste sig for Joseph Smith i den hellige lund, da han bad for at kende sandheden.

Joseph modtog senere guldpladerne og oversatte dem til Mormons Bog. Mormons Bog indeholder lærdomme, som vi værdsætter højt, fordi de forklarer sandheder, der var engang var gået tabt. Vi modtager mange velsignelser, fordi vi har disse evangeliske sandheder.

Sikke værdifulde skatte de er! ■

SANG OG SKRIFTSTED

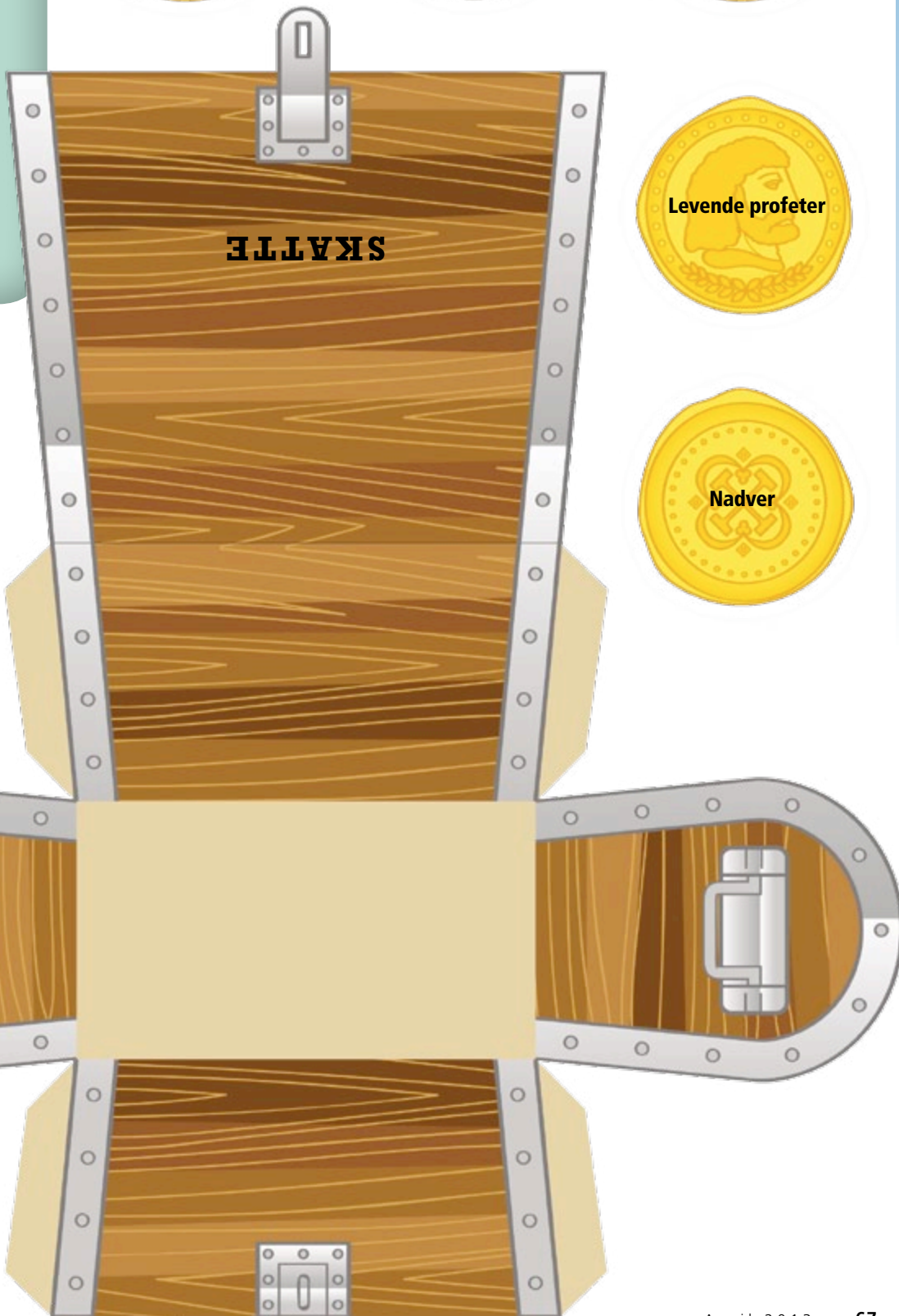
- L&P 35:17
- »Den hellige lund«, *Syng med mig*, B-50 (eller anden sang om evangeliets genoprettelse)

LAD OS TALE SAMMEN

Fortæl om, hvordan skattene ved Jesu Kristi evangelium har velsignet jeres familie.

LAV EN EVANGELISK SKATTEKISTE

Klip ud og fold denne skattekasse efter tegningen nederst på siden. Klip mønterne ud, som viser nogle af de skatte, som evangeliet har givet jer, og læg dem ned i skattekisten. Se ofte på skatten i kisten, for at minde jer om evangeliets velsignelser.

Stedet, hvor Kirken blev organiseret

Jan Pinborough
Kirkens Tidsskrifter

Kom med og udforsk et vigtigt sted i Kirkens historie!

Hvis Maggie og Lily E. gerne vil se det sted, hvor Kirken først blev organiseret, så skal de ikke lede længe. Det ligger lige ved siden af kirkebygningen i Fayette i New York, hvor de går i kirke hver søndag!

Kirken blev ikke organiseret i en kirkebygning, men i en bjælkehytte.

Profeten Joseph Smith kom hertil for at bo hos familien Whitmer i 1829. Den oprindelige hytte står der ikke længere, men denne bjælkehytte står på præcis det samme sted.

Kirkebygningen, hvor Maggie og Lily går i kirke, har et besøgscenter med billeder af Whitmerhjemmet og af de særlige begivenheder, der fandt sted der. ■

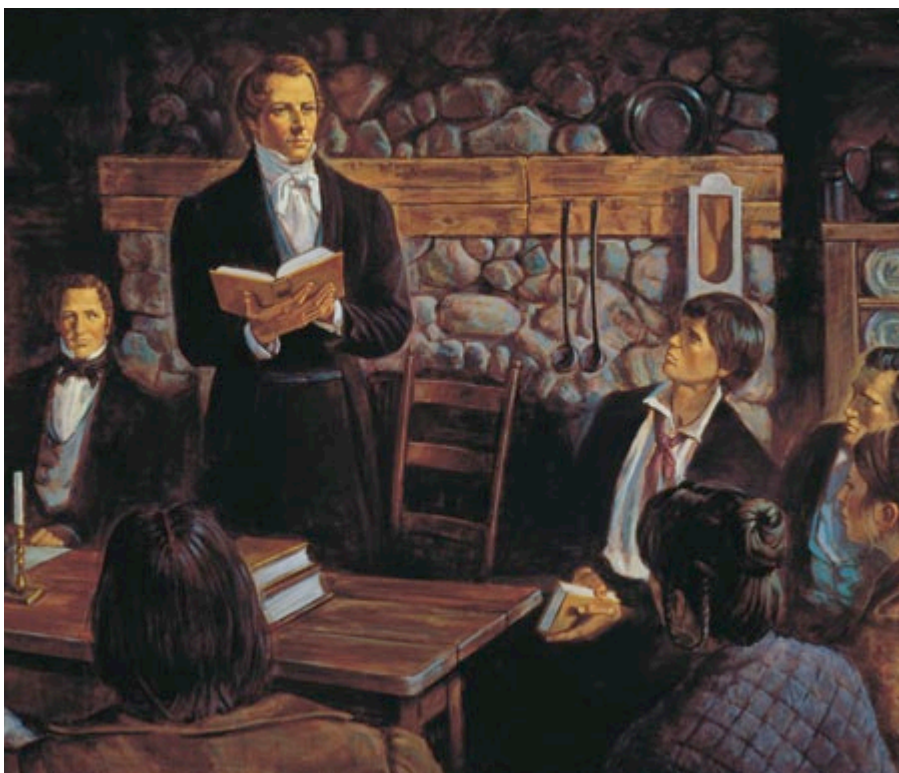

1. Joseph Smith blev færdig med at oversætte Mormons Bog her.

2. Udenfor, ikke langt fra huset, så tre mænd englen Moroni og guldpladerne. De kaldes de tre vidner, fordi de var vidne til eller så pladerne. Du kan finde deres vidnesbyrd foran i Mormons Bog.

3. Den 6. april 1830 kom ca. 60 mennesker til et særligt møde. Joseph Smith organiserede officielt Kirken, og nadveren blev velsignet og omdelt. Det var det første nadvermøde!

DÅB DENGANG OG NU

Maggie på 11 år og Lily på 9 år blev døbt i et dåbsbassin i nærheden af det sted, hvor de første medlemmer af Kirken blev døbt.

Begge piger var meget spændte på at blive døbt. Da det blev Lilys tur til at blive døbt, havde hun et interview med biskoppen. »Han spurgte mig, om jeg havde et vidnesbyrd om profeten, og om jeg betalte min tiende,« sagde Lily.

Begge piger har gode minder om deres dåbsdag. »Da jeg kom op af vandet, havde jeg en følelse af, at jeg kunne klare alt,« sagde Maggie.

Begge piger fik dagbøger, så de kunne skrive deres følelser om deres særlige dag ned.

4. Lige efter mødet blev Joseph Smiths forældre og flere andre mennesker døbt udenfor.

Max og Mia redder dagen

Chris Deaver, Texas, USA

Max gjorde sig klar til at lege superhelt. Han tog sin røde T-shirt på. Han tog sin superhelte-kappe på. Så gik han ind på sin lillesøsters værelse.

»Kom, Mia,« sagde Max. »Lad os redde dagen!«

Max og Mia gik ind i stuen.
De så en kurv fyldt med tøj.

»Vil I hjælpe mig?« spurgte mor.

»Okay,« sagde Max.

»Så kan vi redde dagen bagefter.«

Max og Mia hjalp mor med at folde alt tøjet og lægge det væk.

Så så Max noget affald på gulvet. »Lad os samle al affaldet op,« sagde Max. »Så kan vi redde dagen bagefter.«

Max og Mia susede rundt i huset.
De smed alt det affald ud, som de
kunne finde.

De så mor feje køkkengulvet.
»Vi kan hjælpe dig,« sagde Max.

Mia holdt fejebakken, mens
Max fejede gulvet.

»Nu kan vi redde dagen,«
sagde Max.

Mor så sig omkring i det
rene hus. Så gav hun Max
og Mia et stort kram. »Det
har I allerede gjort!« ■

JESUS GÅR PÅ VANDET

»Da disciplene så [Jesus] gå på søen, blev de skrækslagne og sagde: »Det er et spøgelse,« og de skreg af frygt.

Og straks talte Jesus til dem og sagde: »Vær frimodige, det er mig, frygt ikke!« (Matt 14:26-27).

KIRKENYT

Se flere nyheder og begivenheder i Kirken ved at besøge news.lds.org.

Verdensomspændende oplæring for ledere – en ny fremgangsmåde

Ældste L Tom Perry, ældste Donald L. Hallstrom og biskop Dean M. Davies leder en panelsamtale om vigtigheden af at bruge præstedømmenøgler.

I de kommende måneder vil kirkemedlemmer overalt i verden deltage i en inspireret ny fremgangsmåde for verdensomspændende oplæring for ledere.

I modsætning til tidligere oplæringsmøder vil dette års verdensomspændende oplæring for ledere ikke blive transmitteret som en enkelt transmission for menigheds- og stavsledere. I stedet er den opdelt i ni korte afsnit – på en dvd og på LDS.org – der opfordrer til drøftelse blandt alle ledere, medlemmer og familier i løbet af det kommende år og længere.

Oplæringens fokus er »Styrk familien og Kirken gennem præstedømmet.« I oplæringen kommer medlemmer af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum sammen med andre generalautoriteter og øvrige præsiderende ledere i Kirken med inspireret undervisning i:

- Hvordan familier kan finde styrke og fred gennem præstedømmets kraft.
- Hvordan man hjælper hver familie med at opleve præstedømmets velsignelser.
- Hvordan de, der bærer præstedømmenøgler, styrker hjem og familie.

- Hvordan man betjener på kristuslignende måder.
- Hvordan man opdrager børn i lys og sandhed.

Alle kirkeenheder modtager dvd'en, og menighedsråd og stavsråd bliver bedt om at se det hele. De bør derefter sidde i råd sammen om, hvordan man hjælper menighedens og stavens medlemmer drage fordel af undervisningen.

I møder og klasser kan medlemmer se og drøfte enkelte afsnit af dvd'en. Familier og enkeltpersoner kan se afsnittene sammen med yderligere hjælpekliver for styrke deres studium på wwlt.lds.org.

Under alle omstændigheder vil den vigtigste del af oplæringen finde sted, når et afsnit er forbi, og drøftelsen begynder. Når ledere, medlemmer og familier overvejer, fortæller og vidner om det, de har hørt og følt, vil Helligånden inspirere dem og undervise dem i, hvordan man anvender undervisningen i deres egen situation. Gennem disse oplevelser vil denne verdensomspændende oplæring for ledere styrke familier og Kirken overalt i verden. ■

Stående uden for Mary Fielding Smiths hus i »This Is the Place Heritage Park« drøfter ældste M. Russell Ballard, Linda K. Burton, ældste Ronald A. Rasband, Elaine S. Dalton, Rosemary M. Wixom og biskop Gary E. Stevenson velsignelserne ved at have præstedømmet i alle hjem.

REAKTION PÅ KALDET EFTER FLERE MISSIONÆRER:

Skab en missionærmentalitet i hjemmet og i Kirken

Heather Whittle Wrigley

Kirkenyt og begivenheder

Biskop Victor Nogales i Parque Chacabuco Menighed i Buenos Aires Congreso Stav i Argentina sidder foran en opslagstavle med billeder af 37 unge mænd og kvinder fra hans menighed. Når en af dem tager på mission, sætter han en seddel ved billedet.

»De unge bliver meget begejstret, når de kommer ind på mit kontor og ser billederne og sedlerne,« siger han. »Det motiverer dem til at forbedre sig til deres egen mission.«

Denne menighed i Buenos Aires illustrerer missioneringens ånd. I de første 6 måneder i 2012 forlod 19 unge – 14 af dem selv konverteret til Kirken – deres hjem for at tage på fuldtidsmission i 8 lande. Over 80 procent af de værdige unge har forpligtet sig til at tage på mission.

De seneste år har Kirkens ledere flere gange anmodet flere unge om at tage på mission.

Ved aprilkonferencen i 2005, kort tid efter at Kirken udgav *Forkynd mit evangelium: En vejledning til missionering*, rådgav ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum familier og ledere om at fremelske en missionærånd og forberede flere unge mænd og unge kvinder til at tjene ærefuldt ved at hjælpe dem

til at forstå, hvem de er, og ved at undervise dem i læren (se »En til, Liahona, maj 2005, s. 69).

Præsident Thomas S. Monsons bekendtgørelse ved oktoberkonferencen i 2012 om, at aldersgrænsen for missionærer ville blive sænket, tjente som endnu en påmindelse om, at Herren fremskynder sit værk.

I dag tager mange familier og kirkeledere disse budskaber til efterretning og skaber en rig tradition med missionering i deres område.

Hjælp unge til at forstå, hvem de er

Som svar på spørgsmålet: »Hvordan har du været i stand til at forbedre så mange af de unge til at være villige til at tjene?« svarede biskop Nogales: »Da jeg blev kaldet som biskop, var min største bekymring de unge i min menighed, og jeg gjorde det klart for andre menighedsledere, at vi var nødt til at være en del af deres tilværelse.«

Missionærerne fra Chacabuco havde alle kaldelser i menigheden, inden de tog af sted. Ofte blev nydøbte og mindre aktive medlemmer inviteret til at tjene som lærere, og det hjalp dem med at forberede sig til at undervise i evangeliet.

Biskop Nogales arrangerede det også, så de unge kunne forbedre sig åndeligt til en mission ved at arbejde sammen med de lokale fuldtidsmissionærer.

Når lokale kirkeledere og medlemmer har forpligtet sig til de unge i menigheden, er de blevet belønnet med at se missionærånden vokse umådeligt.

En missionærfokuseret familie

Garth og Eloise Andrus fra Draper i Utah i USA ved, hvad det betyder at være en missionærfokuseret familie. De har 17 børnebørn, der har været på mission, og de har selv været på 6 missioner.

At fremelske missioneringens ånd i din familie er noget, der begynder, når børnene er små, siger bror Andrus.

Søster Andrus er enig. »Det at tage på mission er ikke en tavs forventning, man taler med sine børn og børnebørn om det, som om det er et spørgsmål om *hvornår* og ikke *hvis*,« siger hun.

At undervise unge i hvem de er ved at sætte et eksempel med missionering er også vigtigt. Bror og søster Andrus accepterede deres første kaldelse i 1980, samtidig med at deres yngste søn var på vej på mission.

Biskop Victor Nogales står foran den tavle, der viser alle de unge i hans menighed, deriblandt dem, der for tiden er på mission.

Et barnebarn skrev til dem, da han havde modtaget en gave, de sendte til ham for at hjælpe ham med at forberede sig på hans mission. »Han takkede os for gaven, men sagde, at det var vigtigere at takke os for det eksempel, vi har været,« siger søster Andrus.

Undervis i læren

»Vore unge har ret til at forvente, at deres forældre og kirkeledere og lærere vil sørge for, at de kender og forstår Jesu Kristi evangelium,« sagde ældste Ballard. »Helligånden vil bekræfte sandheden i deres hjerte og vil tænde Kristi lys i deres sjæl. Og så har du *en til* fuldt forberedt missionær« (M. Russell Ballard, »En til«, s. 71).

Omkring 9.600 km fra Buenos Aires har Horseshoe Bend Gren ude på landet nær Boise i Idaho også set en dramatisk stigning i missioneringen, idet familier og ledere har forstærket indsatsen på at undervise de unge i evangeliet.

Fra en lille gren på 75 medlemmer er 9 unge taget på mission.

Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum understregede årsagerne til og fordelene ved at tjene. »Alle missionærer ... tjener med håbet om at gøre livet bedre for andre mennesker,« sagde han. »Beslutningen om at tage på mission former den åndelige skæbne for missionæren, hans eller hendes ægtefælle og deres efterkommere i flere generationer. Ønsket om at

tjene er et naturligt resultat af ens omvendelse, værdighed og forbedelse« (»Spørg missionærene! De kan hjælpe jer!« *Liahona*, nov. 2012, s. 18).

Martin Walker, præsident for Emmet Stav i Idaho, er enig. »Missionering anbringer en ung person på en kurs, der vil påvirke generationer,« siger han. »Som stav gør vi alt, hvad vi kan for at forberede de unge til missionering.«

En del af denne forberedelse omfatter at undervise de unge i læren. Unge i Horseshoe Bend Gren har adgang til en ugentlig missionærforbereelsesklasse, der undervises af en tidligere missionspræsident – oplæring, der supplerer den missionærundervisning, som stavens månedlige missionærforbereelsesmøde og den årlige drenglejr giver.

LaRene Adam – en af bror og søster Andrus' seks børn – tjente sammen med sin mand, Jim, i Den Danske Mission fra 2007 til 2009. Hun bar vidnesbyrd om vigtigheden af at undervise børn i evangeliet i hjemmet.

»Noget af det største, man kan gøre for at hjælpe sine børn med at opbygge et vidnesbyrd om missionering, er at holde sine familieaftener og familiekriststudium,« siger hun. »Hvis du giver dem den stærke base med studium af evangeliet og kundskab om evangeliet, er de meget bedre forberedt og ved så meget mere om evangeliet.« ■

Unge kirketjenestemissionærer finder glæde i tjeneste

Carolyn Carter

Kirkenyt og begivenheder

Ældste Ernesto Sarabia bar et sort missionærskilt hver eneste dag på sin mission. Men hans missionsopgave var unik i forhold til mange andre – ældste Sarabia tjente som ung kirketjenestemissionær på missionskontoret i Hermosillo i Mexico.

»Vi ved, at det måske ikke er godt for nogle af vore unge mænd og unge kvinder at udsættes for en fuldtidsmissions hårdhed og udfordringer,« har ældste M. Russell Ballard fra

De Tolv Apostles

Kvorum sagt.

Men dette,

sagde han,

betyder ikke,

at de ikke

kan tage del i

missioneringens

velsignelser (»En

til«, *Liahona*, maj

2005, s. 71).

Ældste

Russell M.

Nelson fra De

Tolv Apostles

Kvorum

har sagt: »En

mission er

en frivillig tjenestegering for Gud og menneskene« (»Spørg missionærerne! De kan hjælpe jer!« *Liahona*, nov. 2012, s. 18), og man kan yde den tjeneste på mange måde.

For de, der er fritaget fra en forkyndende fuldtidsmission, eller for de, der kommer hjem før tid, kan kirketjenestemission give gode missionæroplevelser.

Krav for at tjene

For at tjene på kirketjenestemission skal man være fysisk, mentalt, åndeligt og følelsesmæssigt i stand til at udføre ansvaret i kaldelsen, hvortil de nøje udvælges.

Opgaverne kan variere fra 6 til 24 måneder og kan omfatte tjeneste et par dage om ugen til fuldtidstjeneste. Det er muligt at tjene i lokalområdet såvel som hjemmefra. Mulige kirketjenestepgaver omfatter slægtsforskning, informationsteknologi, assistenter på missionskontor, biskoppernes forrådshuse og mere.

Familiens og præstedømmets støtte

Forældre, præstedømmeledere og kirkemedlemmer kan hjælpe kommende kirketjenestemissionærer forberede sig til at tage på mission.

Søster Eliza Joy Youngs familie har været en stor støtte for hende, kørte hende til og fra Kirkens kontorer i Sydney i Australien.

Ældste Michael Hillam, der arbejder i distributionscentret i Hong Kong, sagde: »Mine tidlige morgen-seminarlærere og ledere i Unge Mænd hjalp mig med at forberede mig.«

Ofre bringer velsignelser

Søster Young ofrede sine fridage fra sit deltidsjob for at tjene på en kirketjenestemission. Hun sagde: »Jeg føler mig tættere på min himmelske Fader, når jeg ved, at jeg hjælper ham.«

Udover åndelige velsignelser giver en kirketjenestemission de unge missionærer værdifulde sociale og professionelle muligheder. »Min mission har vist mig, at jeg er i stand til at arbejde almindeligt,« fortæller søster Young. (Hun har tidligere udelukket arbejdet i beskyttet arbejde).

Selvom ikke alle unge voksne, der har lyst til at tjene, er i stand til det, gør man en stor indsats for at skabe plads til alle værdige unge voksne. Unge mænd og kvinder, der ønsker at tjene på denne måde, kan tale med deres biskop eller grenspræsident, der kan finde en passende mulighed til dem.

Læs mere på news.lds.org ved at søge efter »young church-service missionaries.« ■

Unge Piger og Hjælpeforeningens hovedpræsidentskaber rejser rundt i Det Asiatiske Område

Brenda Frandsen, mediespecialist i Det Asiatiske Område

Med bidrag fra David O. Heaps, Paul Stevens og Linda Rae Pond Smith

I ni dage i november 2012 underviste og inspirerede Mary N. Cook, førsterådgiver i Unge Pigers hovedpræsidentskab, og Linda S. Reeves, andenrådgiver i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab, søstre, unge som gamle, overalt i Det Asiatiske Område.

Rejsen faldt sammen med bekendtgørelsen af de reviderede undervisningsmateriale for de unge, *Kom og følg mig*, som Unge Mænds, Unge Pigers og Søndagsskolens klasser vil begynde at anvende i januar 2013. Det nye undervisningsmateriale er ment som en hjælp til, at lærerne kan undervise mere som Frelseren gjorde og udvikle stærke bånd med klassens medlemmer.

Efter søster Cooks og søster Reeves' besøg til Det Asiatiske Område tænkte mange asiatiske unge og

deres forældre, at de nu er mere motiverede til at rense og atter fokusere deres liv og blive eksempler for deres lokalsamfund.

I Hong Kong lovede søster Reeves de unge: »Hvis I forbliver rene i jeres tilværelse, kan I stå med selvtillid foran alle!«

Inspireret af hendes ord kom den 12-årige Tang Kak Kei med denne kommentar efter mødet: »Jeg ved, at jeg er nødt til at læse i Mormons Bog hver dag. Jeg har fra *Til styrke for de unge* lært at omvende mig og leve retskaffent, så Kristi lys og sand lykke kan skinne ud af mig.«

I Indien mødtes søster Cook med medlemmer i den nye kirkebygning i Chennai Distrikt og med medlemmer fra den nye Hyderabad Stav og formanede de unge voksne til at forberede sig på fremtiden. »Kvalificér jer uddannelsesmæssigt,« formanede hun, »med færdigheder, så I kan bidrage til at opbygge riget. Fokuser på jeres familie og det I kan gøre for at velsigne jeres familie og på jeres åndelige beredthed, så I er værdige til åndelige tilskyndelser, og så I kan vide, hvor I skal hen, og hvad I skal gøre.«

I Indonesien deltog søster Reeves i den første stavskonference for den nye Surakarta Stav. »Vi følte deres ydmyge og kærlige ånd. Sikke trofaste medlemmer!« sagde hun.

Søster Reeves besøgte derefter Malaysia, hvor hun sammen med en gruppe hjælpeforenings-søstre drøftede de mest pressende problemer for Hjælpeforeningen som organisation i Malaysia, og hvordan Kirken kan give vejledning og inspiration.

I Taiwan kommenterede søster Reeves de lokale medlemmers styrke og hengivenhed. »Vi er så glade for at kende til deres trofaste levevis og vedvarende tempeldeltagelse. Medlemmerne er kærlige eksempler for deres venner og naboer,« sagde hun. ■

I Taiwan mødtes Mary N. Cook og Linda S. Reeves med områdeautoriteter, præstedømmeledere og medlemmer fra Taiwan.

FOTO: YANG CHIEH-WEN

Unge rundt om i verden viser, hvordan de står på hellige steder.

Ønske om billeder af unge

Dette års GUF-tema er »Stå I derfor på hellige steder og lad jer ikke flytte« (L&P 87:8). Unge mænd og unge piger, *Liahona* leder efter billeder af jer, der står på hellige steder. Billederne kan vise jer tilbringe tid sammen med familien, tjene, missionere, skabe kunst, studere evangeliet, udforske naturen og meget mere! Sådan indsender du dit billede:

- Få en person til at tage et billede af dig, hvor du står på et helligt sted.
- E-mail dit billede i en høj opløsning til liahona@ldschurch.org.
- Tilføj et budskab om, hvorfor det er et helligt sted for dig.
- Medtag i din e-mail dit fulde navn, fødselsdato, menighed og stav (eller gren og distrikt) og en e-mailadresse til dine forældre.

Billeder af unge fra hele verden bliver vist i et kommende nummer.

Apostel besøger Marokko

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum tog i december 2012 efter oprettelsen af stav nr. 3.000

i Sierra Leone i Vestafrika på et særligt besøg til en lille fjern gren i Rabat i Marokko.

Ved et særligt møde søndag aften fortalte ældste Holland om den kærlighed, som kirkeledere føler for alle medlemmer af Kirken i hele verden, uanset hvor mange de er, eller hvor langt væk de bor.

»I er ikke glemt, og I er en del af et forunderligt værk, når Herren identificerer og fremskynder indsamlingen af Israel i denne store og sidste uddeling,« sagde han.

Templet i Tegucigalpa i Honduras blev indviet

Søndag den 17. marts 2013 efter en kulturel festlighed og tre ugers åbent hus blev templet i Tegucigalpa i Honduras indviet i tre sessioner, som blev transmitteret til alle Kirkens enheder i Honduras og Nicaragua.

Medlemmer i Honduras, der før rejste adskillige timer til templet i Guatemala City i Guatemala, glædede sig over at se landets første tempel blive indviet. Templet blev bekendtgjort af Det Første Præsident-skab den 9. juni 2006 i et brev, og det første spadestik blev taget på stedet den 12. september 2009.

Præsident Monson besøger Tyskland

Sent i 2012 rejste præsident Thomas S. Monson til Tyskland for at mødes med Kirkens medlemmer i Hamborg, Berlin, München og Frankfurt og for at formane dem til at følge Jesus Kristus.

»Han underviste i tilgivelse ved at tilgive,« fortalte han medlemmer i Frankfurt. »Han underviste i barmhjertighed ved at være barmhjertig. Han underviste i hengivenhed ved at give af sig selv.«

Helligånden underviser mig

Lige siden min familie tilsluttede sig Kirken, har jeg set den kraft, der kommer af at læse i *Liahona*. Det er gennem disse dybsindige ord, at jeg blev inspireret til at tage på mission. Tidsskriftet drøfter mange emner, men det, der betyder noget for mig, er det, som Helligånden underviser mig i hver eneste gang, jeg læser det. Vi vil virkelige blive frie – selv i »fjendtligt territorium« (se Boyd K. Packer, »Sådan overlever man i fjendtligt territorium«, *Liahona*, okt. 2012, s. 34) – når vi studerer, læser og anvender de principper, vi bliver undervist i. Frelseren lever, præstedømmet er på jorden, og Gud er i himlen.

Newton T. Senyange, Uganda

Rettelser

I *Liahona* i oktober 2012 angav vi en forkert fotograf til billederne i historien »Den første stav i Indien er blevet organiseret« på s. 76-77. Billederne blev taget af søster Gladys Wigg. Vi beklager fejlen.

Familien Vigil fra artiklen »Hellige forandringer« på s. 24 i *Liahona* i december 2012 blev døbt i juli 2010, ikke juni 2011. Andrea Vigil blev født i juli, ikke august 2012.

I *Kirkens præsidenters lærdomme: Lorenzo Snow* har billedet på side 2 en forkert tekst. Det er et billede af præsident Snows søn Oliver Goddard Snow. Desuden skal to navne i billedteksten på side 27 byttes rundt: Brigham Young jun. og Francis M. Lyman.

DRIK FRA KILDEN

Aaron L. West

Redaktør, Kirkens forlag

Når vi taler om, hvor smukke templerne er, er det typisk spirene, vinduerne og vægmalerierne vi nævner. Vi taler ofte om dåbsbassinerne, begavelsesværelserne, beseglingsværelserne og det celestiale værelse.

Men når en profet indvier templet til Herren, indvier han hele bygningen, ikke blot det smukke, som alle lægger mærke til. I indvielsesbønnen for templet i Kansas City i Missouri sagde præsident Thomas S. Monson: »Vi indvier denne grund, hvorpå templet står. Vi indvier enhver del af dette smukke bygningsværk fra det usete fundament til den majestætiske figur af Moroni, der kroner templets højeste punkt.«¹ Da præsident Joseph Fielding Smith udtalte indvielsesbønnen for templet i Ogden Utah, indviede han »fundamentet, væggene, gulvene, tårnet og alle bygningens dele,« og han bad for beskyttelse af »alle mekaniske dele, alle lyskilder, ventilationssystemet og elevatorer og alle ting, der hører til denne bygning.«²

Jeg er taknemlig for, at Herren inspirerer sine profeter til at indvie hver eneste del af templet. Selvom et dørhængsel eller en lyskilde tydeligvis har et mindre formål end

Jesus Kristus er kilden til det levende vand.

et alter i et beseglingsværelse, så bidrager en sådan mindre del til templets ultimative, ophøjede formål.

En af disse mindre dele har lært mig en varig lektie. En dag var jeg i templet i Salt Lake City og var ved at gøre mig klar til at forlade omklædningsrummet efter at have deltaget i en ordinance for de døde. Da jeg så en drikkefontæne, opdagede jeg, at jeg var tørstig, og bøjede mig ned for at tage en hurtig tår vand. Et budskab faldt mig ind:

Du drikker vandet i templet, men drikker du egentlig af det levende vand, der er tilgængeligt her?

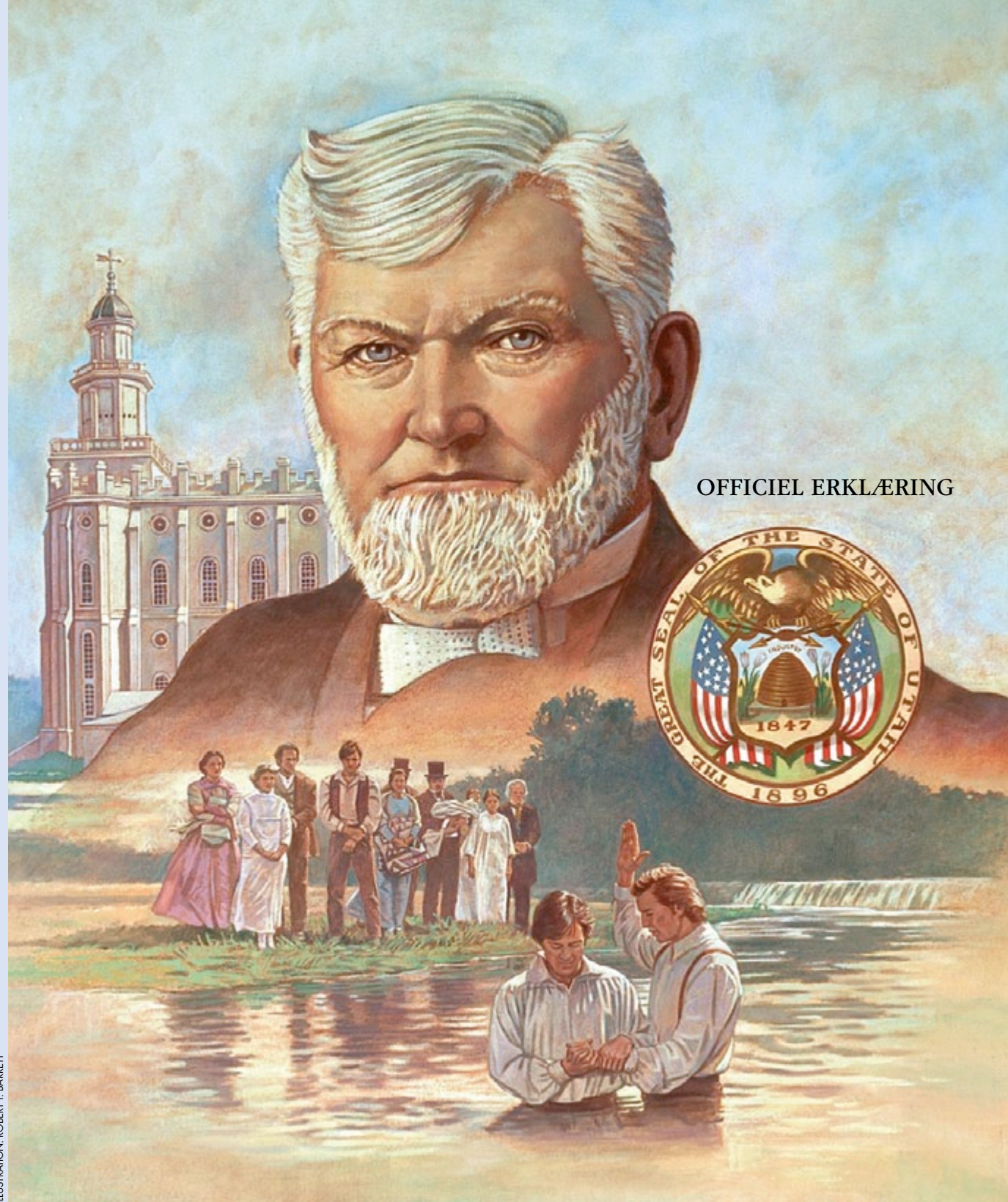
Det var ikke en hård fordømmelse – kun en kærlig irettesættelse og et spørgsmål, der gennemtrængte sjælen.

Mit svar på spørgsmålet var nej. Jeg drak ikke helt af templets levende vande. Jeg må indrømme, at mine tanker havde flakket et par minutter tidligere, da jeg modtog ordinancer for de døde. Selvom jeg havde udført en god tjeneste for de mennesker, der havde brug for min hjælp, havde jeg ikke givet mig selv lov til at modtage al den hjælp, som jeg havde brug for.

Hver eneste gang jeg tager til templet nu, ser jeg efter en drikkefontæne og tager mig en tår vand. Jeg spørger mig selv, hvor dybt jeg drikker af kilden til det levende vand. Mit svar: Stadig ikke dybt nok. Men min tørst bliver større. ■

NOTER

1. Thomas S. Monson, i »Kansas City Missouri Temple: »Beacon of Divine Light – an Offering of Hands and Hearts«, *Church News*, 12. maj 2012, ldschurchnews.com.
2. Joseph Fielding Smith, i »Ogden Temple Dedicatory Prayer«, *Ensign*, mar. 1972, s. 12.

OFFICIEL ERKLÆRING

**WILFORD
WOODRUFF**

Wilford Woodruff tjente på mission i Storbritannien i 1840'erne. På grund af hans tjeneste blev flere end 1.000 mennesker døbt. Wilford Woodruff tjente senere som præsident for templet i St. George i Utah. Som præsident for Kirken pressede han på, for at Utah skulle blive en stat. Han modtog også åbenbaringen, der instruerede de hellige i at stoppe praktiseringen af polygami, og udsendte **Officiel erklæring 1**.

S kuespillere skildrer scener fra Jesu Kristi liv i videoer på nettet på biblevideos.lds.org; flere scener fra Frelserens sidste uge vises i artiklen på s. 26. I »Jesu Kristi mission og tjenestegerning« (s. 18), underviser ældste Russell M. Nelson om fire aspekter af Frelserens tjenestegerning, som vi kan følge i vores eget liv.

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

